

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Štúrova ulica č. 2

812 85 Bratislava

1. disciplinárna komisia

1 DK 2/2017- 477

V Bratislave, 24.05.2018

ROZHODNUTIE

1. disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v zložení JUDr. Ladislav Masár ako predseda a JUDr. Jana Gallová a JUDr. Jana Pudláková ako členovia, vo veci disciplinárneho konania vedeného proti JUDr. [REDACTED] [REDACTED] prokurátorka [REDACTED] pod sp. zn. 1 DK 2/2017, dňa 24.05.2018 takto

rozhodla

I.

JUDr. [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED] bytom [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
prokurátorka [REDACTED]

je vinná, že

v Bratislave na [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] pracovisko [REDACTED]
ako prokurátorka [REDACTED]

A) bola neprimeranú dobu nedôvodne nečinná v nasledovných jej pridelených trestných veciach, v ktorých boli z podnetu podriadených prokuratúr vykonávajúcich dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] podané do cudziny žiadosti o poskytnutie právnej pomoci vykonaním vyšetrovacích úkonov a v primeraných lehotách nevykonávala úkony smerujúce k zabezpečeniu ich realizácie, konkrétne

1) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDACTED] [REDACTED] ktorej predmetom bola žiadosť o právnu pomoc do Spojených arabských emirátov, od prevzatia veci dňa 11.04.2016 až do 20.02.2017 nevykonala žiaden úkon prokurátora smerujúci k zabezpečeniu výsledkov právnej pomoci,

2) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDACTED] [REDACTED] ktorej predmetom bola žiadosť o právnu pomoc do Malajzie, po tom, ako 03.02.2016 oslovila Veľvyslanectvo SR v Indonézskej republike so žiadosťou o súčinnosť, až do 20.02.2017 nevykonala žiaden ďalší úkon prokurátora smerujúci k zabezpečeniu výsledkov právnej pomoci, pričom absencia výsledkov právnej pomoci bola prekážkou ukončenia prípravného konania,

3) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bola žiadosť o právnu pomoc do Seychelskej republiky, od prevzatia veci 11.05.2016 až do 20.02.2017 nevykonala žiaden úkon prokurátora smerujúci k zabezpečeniu výsledkov právnej pomoci, pričom neposkytnutie žiadanej právnej pomoci bolo jedinou prekážkou ukončenia prípravného konania,

4) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bola žiadosť o právnu pomoc do Kamerunskej republiky, od prevzatia veci dňa 18.04.2017 až do 23.02.2017 nevykonala žiaden úkon prokurátora smerujúci k zabezpečeniu výsledkov právnej pomoci, pričom bez zabezpečenia výsledkov žiadanej právnej pomoci nie je možné vo veci ukončiť prípravné konanie,

5) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bola žiadosť Krajskej prokuratúry Nitra o právnu pomoc do Ghany, od 02.02.2016, nevykonala žiaden úkon smerujúci k zabezpečeniu realizácie právnej pomoci, či už z vlastnej iniciatívy alebo na základe žiadosti Krajskej prokuratúry Nitra o oznámenie stavu vybavovania z 01.02.2016, vecný spis dávala len „na lehotu“, naposledy dňa 05.02.2017 na lehotu 05.04.2017,

6) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti [REDAKOVANÉ]) ktorej predmetom bola žiadosť o právnu pomoc pre Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky do Singapuru z 27.04.2011, dňa 25.11.2015 Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky predložil [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] doplňujúce informácie, ktorých poskytnutím Generálna prokuratúra Singapuru podmieňovala vybavenie žiadanej právnej pomoci, na túto skutočnosť však JUDr. [REDAKOVANÉ] od pridelenia veci dňa 01.04.2016 nereagovala, dodatočné informácie Generálnej prokuratúre Singapuru nezaslala, vecný spis dávala v intervaloch štyroch mesiacov „na lehotu“ bez akéhokoľvek úkonu smerujúceho k vybaveniu veci až do 23.02.2017, čím spôsobila nevybavovanie dožiadania singapurskou stranou minimálne od 01.04.2016 do 23.02.2017,

B) bola nedôvodné nečinná v nasledovných jej pridelených trestných veciach, v ktorých bolo odovzdané do cudziny dovtedy našimi orgánmi evidované a vedené trestné stíhanie alebo evidované a vybavované trestné oznámenie, nesplnila svoju povinnosť v primeraných lehotách požadovať od dožiadaných štátov oznámenie stavu alebo výsledku trestného konania, konkrétne :

7) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bolo odovzdanie trestného stíhania do Talianskej republiky, od prevzatia veci 04.04.2016 až do 23.02.2017 vôbec nezisťovala stav odovzdaného trestného konania,

8) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bolo odovzdanie trestného oznámenia do Dominikánskej republiky, od prevzatia veci 15.04.2016 až do 23.02.2017 vôbec nezisťovala stav odovzdaného trestného konania,

9) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bola žiadosť Krajskej prokuratúry Banská Bystrica o odovzdanie trestného oznámenia do Spolkovej republiky Nemecko, od pridelenia veci dňa 23.09.2016 až do 23.02.2017 nevykonala žiaden úkon na vybavenie veci,

10) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bolo odovzdanie trestného oznámenia do Talianskej republiky, od 18.02.2016 do 23.02.2017 nevykonala žiaden úkon smerujúci k vybaveniu veci,

11) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bolo odovzdanie trestného oznámenia Ruskej federácii, od pridelenia veci dňa 01.02.2016 až do 19.01.2017 nevykonala žiaden úkon smerujúci k vybaveniu veci,

C) nesplnila povinnosť predložiť správu zo zahraničnej pracovnej cesty v lehote 30 pracovných dní, vyplývajúcu z ustanovenia článku 5 príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky por. č. 1/1998 o postupe pri uskutočňovaní zahraničných stykov zamestnancov prokuratúry Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov,

a to v každej z nasledovných vecí :

12) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - Stretnutie kontaktnej skupiny Európskej komisie - smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ zo 4. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii príjmov z trestnej činnosti, do 20.03.2017 nepredložila správu zo stretnutia, na ktorom sa zúčastnila v Bruseli dňa 14.04.2016,

13) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - Stretnutie zástupcov členských štátov Európskej únie k vytvoreniu skupiny pre boj proti rasizmu, xenofóbii a ostatným formám intolerancie, do 20.03.2017 nepredložila správu zo stretnutia, na ktorom sa zúčastnila v Bruseli dňa 14.06.2016,

14) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - Konferencia Európskej komisie k vzájomnému uznávaniu príkazov na zaistenie a konfiškáciu majetku v Európskej únii, do 20.03.2017 nepredložila správu zo stretnutia, na ktorom sa zúčastnila v Bruseli dňa 20.06.2016,

15) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - Finančné vyšetrovanie, projekt EMPACT/THB, Amsterdam, do 20.03.2017 nepredložila správu zo stretnutia, na ktorom sa zúčastnila v Bruseli v dňoch 01 - 02.12.2015,

16) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - 3. stretnutie ARO platformy k virtuálnej mene, do 20.03.2017 nepredložila správu zo stretnutia, na ktorom sa zúčastnila v Bruseli dňa 20.10.2015,

17) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - Plenárne zasadnutie ARO platformy, implementačné stretnutie k smernici 2014/42/EÚ, do 20.03.2017 nepredložila správu zo stretnutia, na ktorom sa zúčastnila v Bruseli v dňoch 25.-26.11.2015,

teda

opakovane po dlhší čas zavinene nedbanlivostným opomenutím porušila základné povinnosti prokurátora upravené v ustanovení § 26 ods. 1 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z.

o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov, tým, že nekonala svedomite a bez prier'ahov,

čím sa dopustila

závažného disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov,

za čo sa jej ukladá

Podľa § 189 ods. 2 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov **disciplinárne opatrenie – zníženie základného platu o 30 (tridsať) % na osem mesiacov.**

II.

Podľa § 208 ods. 3 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov sa

JUDr. [REDACTED] nar. [REDACTED] bytom [REDACTED]
prokurátorka [REDACTED]

o s l o b o d z u j e

v časti návrhu [REDACTED]
sp. zn. [REDACTED] z 29.05.2017 na začatie disciplinárneho konania, vymedzenej tak, že :

18) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDACTED] - žiadosť o právnu pomoc do Kuvajtského štátu, posledný úkon prokurátora smerujúci k zadováženiu výsledkov právnej pomoci z 24. 07. 2015, nedôvodná nečinnosť JUDr. [REDACTED] minimálne od 24. 02. 2016, kedy zastupovala pôvodnú referentku Mgr. [REDACTED] a vecný spis od 30. 11. 2015 do 23. 02. 2017 dávala len „na lehotu“, okrem doby čerpania dovolenky v trvaní 37 pracovných dní, doby trvania dočasnej neschopnosti na výkon funkcie v trvaní 53 pracovných dní, teda jej nedôvodná nečinnosť mala trvať celkovo najmenej 164 pracovných dní,

19) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDACTED] - žiadosť o právnu pomoc do Britských panenských ostrovov, od 04. 08. 2016 nedôvodná nečinnosť prokurátorky JUDr. [REDACTED] ktorá do dňa vykonania kontroly dňa 23. 02. 2017 nezaslala Okresnej prokuratúre Košice I (alebo Krajskej prokuratúre Košice) žiadosť orgánov Britských panenských ostrovov o doplnenie žiadosti o právnu pomoc, čím zapríčinila nevybavovanie dožiadania orgánmi Britských panenských ostrovov do 23. 02. 2017, okrem doby čerpania dovolenky v trvaní 15 pracovných dní, doby trvania dočasnej neschopnosti na výkon funkcie v trvaní 50 pracovných dní, teda jej nedôvodná nečinnosť mala trvať celkovo 73 pracovných dní,

20) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti [REDAKOVANÉ]) - žiadosť o právnu pomoc pre oddelenie dozoru v trestných veciach Generálnej prokuratúry SR do Belize; trestná vec pridelená JUDr. [REDAKOVANÉ] dňa 21.04.2016, ktorá nevykonala žiadny úkon smerujúci k zadováženiu výsledkov právnej pomoci do 23. 02. 2017, okrem doby čerpania dovolenky v trvaní 30 pracovných dní, doby trvania dočasnej neschopnosti na výkon funkcie v trvaní 53 pracovných dní, teda jej nedôvodná nečinnosť mala trvať celkovo najmenej 131 pracovných dní. Vecný spis bol dňa 06.03. 2017 odňatý JUDr. [REDAKOVANÉ] a pridelený inému prokurátorovi [REDAKOVANÉ]

21) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - žiadosť do Spojených arabských emirátov o informáciu o podmienkach odovzdania trestného stíhania (informácia o cudzom práve), posledný úkon smerujúci k vybaveniu veci z 21. 07. 2015; trestná vec pridelená JUDr. [REDAKOVANÉ] dňa 24. 03. 2016, od tohto dňa do 23.02.2017, okrem doby čerpania dovolenky v trvaní 33 pracovných dní, doby trvania dočasnej neschopnosti na výkon funkcie v trvaní 53 pracovných dní, mala byť nedôvodne nečinná celkovo v trvaní 146 pracovných dní. Vecný spis bol dňa 06.03.2017 odňatý JUDr. [REDAKOVANÉ] a pridelený inému prokurátorovi [REDAKOVANÉ]

22) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - žiadosť o právnu pomoc do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, dňa 11.01.2017 [REDAKOVANÉ] SR obdržal žiadosť britských orgánov o dodatočné zaslanie poučenia svedka, ktoré prokurátorka JUDr. [REDAKOVANÉ] k žiadosti o právnu pomoc omylom nepriložila, do 20.02.2017 neposlala vyžiadané poučenie do Spojeného kráľovstva, čím zapríčinila nevybavovanie žiadosti o právnu pomoc dožiadanou stranou od 18.10.2016, kedy bola zaslaná žiadosť o právnu pomoc do Spojeného kráľovstva,

23) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - odovzdanie trestného stíhania do Ukrajiny, prokurátorka JUDr. [REDAKOVANÉ] do 23. 02. 2017 neodpovedala na žiadosti Krajskej prokuratúry Bratislava z 09.05.2016 a 04.10.2016 o oznámenie stavu konania na Ukrajine,

24) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - odovzdanie trestného stíhania do Kuvajtského štátu, prokurátorka do 23.02.2017 neodpovedala na žiadosť Krajskej prokuratúry Bratislava z 19. 09. 2016 o oznámenie stavu konania v Kuvajtskom štáte,

25) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - odovzdanie trestného oznámenia do Talianskej republiky, posledný úkon prokurátora 12.09.2016 - vyžiadanie informácie z Talianskej republiky; prokurátorka JUDr. [REDAKOVANÉ] do 23.02.2017 neodpovedala na žiadosť Krajskej prokuratúry Banská Bystrica z 11. 8. 2016 o oznámenie stavu konania, teda okrem doby čerpania dovolenky v trvaní 8 pracovných dní, doby trvania dočasnej neschopnosti na výkon funkcie v trvaní 50 pracovných dní, mala byť nedôvodne nečinná celkovo v trvaní 55 pracovných dní,

26) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - žiadosť o právnu pomoc do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, prokurátorka JUDr. [REDAKOVANÉ] do 23.02.2017 nereagovala na opätovné žiadosti Krajskej prokuratúry Košice zo 14.01.2016 a 28.06.2016 o oznámenie stavu vybavovania žiadosti o právnu pomoc, okrem doby čerpania dovolenky v trvaní 42 pracovných dní, doby trvania dočasnej neschopnosti na výkon funkcie v trvaní 53 pracovných dní, teda mala byť nedôvodne nečinná celkovo v trvaní 186 pracovných dní,

27) vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] - odovzdanie trestného oznámenia do Talianskej republiky; 04. 02. 2015 oznámenie o prijatí trestného oznámenia talianskymi orgánmi Krajskej prokuratúry Trenčín; od 04. 02. 2016 do 23. 02. 2017 mala byť JUDr. [REDAKOVANÉ] nedôvodné nečinná v súvislosti so zisťovaním stavu trestného konania v cudzine, okrem doby čerpania dovolenky v trvaní 39 pracovných dní, doby trvania dočasnej neschopnosti na výkon funkcie v trvaní 53 pracovných dní, teda celkovo v trvaní 175 pracovných dní,

pretože sa nedopustila disciplinárneho previnenia.

O d ô v o d n e n i e

V predmetnej veci vykonala 1. disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej tiež len „disciplinárna komisia“ alebo „komisia“) na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania, podaného [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] Mgr. [REDAKOVANÉ] pod sp.zn. [REDAKOVANÉ] z 29.05.2017, prvostupňové disciplinárne konanie proti prokurátorky [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] a to pre disciplinárne previnenie, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe popísanom v uvedenom návrhu.

Ústne pojednávanie vo veci uskutočnila komisia v termínoch 18.07.2017, 12.09.2017, 25.01.2018, 22.02.2018, 13.04.2018 a 24.05.2018, pričom vykonala dokazovanie prednesením návrhu na začatie konania a jeho odôvodnením zo strany navrhovateľa, výsluchom disciplinárne stíhanej, výsluchom svedkyne – riaditeľky [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] oboznámením spisových materiálov predložených navrhovateľom a prokurátorkou, proti ktorej sa vedie disciplinárne konanie alebo vyžiadaných na ich podnet alebo z vlastného podnetu komisiou, oboznámením hodnotenia vypracovaného podľa § 31 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, oboznámením námietok voči hodnoteniu ako aj rozhodnutia prokurátorskej rady GP SR o podaných námietkach. Dôkazy vykonané v priebehu konania a závery z nich plynúce pre úvahy komisie rezultujúce v jej rozhodnutí, budú podrobne rozobraté nižšie.

Vykonaným dokazovaním komisia dospela k nasledujúcim záverom :

A/ Ku skutkovým zisteniam

Podstata konania, ktoré sa v návrhu na začatie konania dávalo JUDr. [REDAKOVANÉ] za vinu, mala byť jej nedôvodná nečinnosť v 27 jednotlivých veciach.

Najdôležitejšou otázkou, na riešenie ktorej sa komisia zamerala, preto bolo pozorné preskúmanie obsahu každého jedného z týchto spisov, zisťovanie povahy vecí, konkrétnej aktivity konajúcej prokurátorky v nej, v prípade zistenia zanedbanej povinnosti alebo dlhodobejšej nečinnosti následne tiež skúmanie možného spôsobeného následku (jeho povahy a závažnosti) a napokon vykonanie dôkazov umožňujúcich vo všeobecnosti posúdenie, či príčina zistených prieťahov (alebo inej zanedbanej povinnosti) váži v objektívnych faktoroch (nadmerná zaťaženosť, dlhodobá práceneschopnosť a pod.) alebo bola spôsobená z neospravedlniteľných subjektívnych dôvodov.

Po vyhodnotení takto zameraného dokazovania komisia konštatovala porušenie povinností prokurátora v 17 z predkladaných spisov. Posúdiac všetky do úvahy pripadajúce

faktory obsiahnuté v argumentácii strán alebo vyplývajúce z vykonaných dôkazov, komisia dospela k presvedčeniu, že v týchto 17 prípadoch bolo porušenie povinností prokurátora spôsobené bezpochyby zo subjektívnych a neospravedliteľných dôvodov na strane JUDr. [REDAKOVANÉ], a naopak, v desiatich prípadoch ju spod návrhu na začatie konania oslobodila, nakoľko v týchto veciach neboli spôsobené prietahy, prípadne za ne nenesie subjektívnu zodpovednosť práve ona.

A1/ K odsudzujúcej časti :

Komisia rozčleňuje odôvodnenie skutkových zistení do týchto častí :

- 1) vyhodnotenie aktivity prokurátorky v jednotlivých veciach uvedených v návrhu na začatie konania a posúdenie následku spôsobeného porušením služobných povinností prokurátorky,
- 2) Posúdenie činnosti prokurátorky všeobecne, subjektívne faktory porušenia povinností, jej zaťaženie v komparácii s kolegami,
- 3) Vyhodnotenie relevantnosti námietok JUDr. [REDAKOVANÉ] procesnej a hmotnoprávnej povahy k predmetu a priebehu konania

Ad 1)

Prioritnou úlohou dokazovania, ako už bolo uvedené, bolo zodpovedanie otázky, či disciplinárne stíhaná prokurátorka v jednotlivých v návrhu označených veciach postupovala s náležitou starostlivosťou v súlade so svojimi služobnými povinnosťami. Vo vzťahu k zisteniam týkajúcim sa aktivity JUDr. [REDAKOVANÉ] v jednotlivých vecných spisoch komisia vychádzala v prvom rade z obsahu oboznámených spisov, rovnako tak z jej vyjadrení vychádzajúcich jednak z jej samotnej výpovede zo dňa 25.01.2018 a následne z jej poznámok zaujímaným k oboznamovaným spisom pri ich oboznamovaní a v rade neposlednom z vyjadrení jednotlivých okresných prokuratúr, krajských prokuratúr, Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR a Trestného odboru GP SR ohľadne následkov spôsobených nevybavením jednotlivých žiadostí.

Pri jednotlivých spisoch komisia zistila nasledujúce skutočnosti :

- Vec vedená pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] bola JUDr. [REDAKOVANÉ] pridelená 11.04.2016, jej predmetom bola žiadosť o právu pomoc formou výsluchu svedka v Spojených arabských emirátoch (zaslaná dožiadanému štátu v júni 2012) pre účely konania vedeného na Úrade špeciálnej prokuratúry GP SR. Zo spisu je zrejmé, že posledným úkonom prokurátora vo veci je e-mail Mgr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 13.10.2015 adresovaný zamestnancovi konzulárneho úradu slovenského zastupiteľského úradu SR v Abu Dhabi. JUDr. [REDAKOVANÉ] následne bez akéhokoľvek úkonu vec „prekalendárovala“ na 20.06.2016, potom na 20.11.2016 a následne na 20.02.2017.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry SR v podaní z 26.06.2017 (č.l. 71 spisu) na žiadosť komisie uviedol, že v priebehu vyšetrovania boli vykonané všetky relevantné a dostupné dôkazy, okrem úkonov právnej pomoci zo Spojených arabských emirátov, avšak nebol produkovaný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné vzniknúť obvinenie, ani prípravné konanie inak ukončiť. Z týchto dôvodov bolo trestné stíhanie 07.02.2017 prerušené do tej doby, kým prokurátor neobdrží výsledky žiadanej právnej pomoci.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu dňa 25.01.2018 uviedla, že nečinnosť je konštatovaná z dôvodu absencie urgency do SAE. Vec jej bola pridelená 11.04.2016, teda v čase zvýšeného nápadu. Trestné

konanie je dlhodobo prerušené podľa § 228 ods. 1 Tr. por. Do premlčacej doby sa nezapočítava doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Po oboznámení spisu pred komisiou dodala, že Spojené arabské emiráty nevybavujú žiadnu z našich žiadostí o čom sme opakovane informovaní veľvyslanectvom. Problémom, ktorý uvádza saudskoarabská strana, je absencia dvojstrannej zmluvy. Napriek uvedenému problému sa žiadosti a urgency stále zasielajú.

- Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] predmetom ktorej bola žiadosť o právnu pomoc formou výsluchu svedka v Malajzii (zaslaná do Malajzie v októbri 2014) pre účely konania vedeného na Okresnej prokuratúre Dunajská Streda, zo spisu vyplýva, že JUDr. [REDAKOVANÉ] vykonala jediný úkon, a to dňa 03.02.2016, kedy oslovila zastupiteľský úrad SR v Jakarte so žiadosťou o doručenie vyjadrenia [REDAKOVANÉ] Komore generálneho prokurátora Malajzie. Následne vec bez akéhokoľvek úkonu „prekalendárovala“ na 20.09.2016, potom na 20.12.2016 a následne na 20.02.2017. Až 21.02.2017 e-mailom adresovaným konzulárnej úradníčke zisťovala, či vôbec im bolo vyjadrenie z 03.02.2016 doručené a aký je stav veci.

Okresná prokurátorka v Dunajskej Strede v podaní z 28.06.2017 (č.l. 87 spisu) na žiadosť komisie uviedla, že úkony dôležité pre trestné konanie nebolo možné vykonať inak ako cestou právnej pomoci, výsledky právnej pomoci neboli ani k 28.06.2017 doručené, preto nebolo vo veci rozhodnuté.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu 25.01.2018 uviedla, že v denníku nie je uvedený dátum, kedy jej bola vec oficiálne pridelená, avšak 03.02.2016 z dôvodu, že zistila, že v denníku chýba oficiálna odpoveď na žiadosť malajzijskej strany o doplnenie informácie z 05.06.2015 (ide iba o koncept), napísala odpoveď, ktorú odoslala prostredníctvom MZV SR malajzijskej strane. Z dôvodu zvýšeného nápadu napísanie urgency oddialila a prvú napísala 21.02.2017, s tým, že bola práceneschopná december – január.

Po oboznámení spisu 13.04.2018 dodala, že na jej urgenciu z 03.02.2016 nebolo veľvyslanectvom SR v Jakarte až do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania reagované. Nie je si úplne istá, či ide o túto vec, ale pravdepodobne túto vec vybavovala skrz inú vec priamo s justičným orgánom Malajzie a vec je v štádiu vybavovania malajzijskou stranou.

- Vec vedená pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] bola JUDr. [REDAKOVANÉ] pridelená 11.04.2016, jej predmetom bola žiadosť o právu pomoc formou výsluchu svedka v Seychellskej republike (zaslaná dožiadanému štátu v októbri 2014) pre účely konania vedeného na Okresnej prokuratúre Topoľčany. Posledným úkonom prokurátora vo veci je, podľa obsahu denníku prokurátora, informácia Mgr. [REDAKOVANÉ] Krajskej prokuratúre Nitra zo dňa 25.11.2015 o urgovaní vybavenia žiadosti cestou zastupiteľského úradu. JUDr. [REDAKOVANÉ] následne bez akéhokoľvek úkonu vec „prekalendárovala“ dňa 11.05.2016 na kalendár 10.06.2016, následne na 20.08.2016, potom na 10.11.2016. Dňa 11.05.2016 vec preložila na kalendár 10.06.2016 po tom, ako jej bola do spisu doručená žiadosť KP Nitra o informovanie o stave veci, v ktorom KP Nitra upozorňovala na nemožnosť skončenia prípravného konania bez zrealizovania žiadaných úkonov právnej pomoci.

Námestníčka okresnej prokurátorky v Topoľčanoch v podaní zo 07.07.2017 (č.l. 120 spisu) na žiadosť komisie uviedla, že neposkytnutie právnej pomoci je nateraz jedinou prekážkou ukončenia prípravného konania a spôsobilo objektívne prieťahy vo vyšetrovanej veci.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu uviedla, že spis jej nebol oficiálne pridelený, avšak vec dala na kalendár prvý krát 10.03.2016 a to k dátumu 10.06.2016. Následne z dôvodu vysokého nápadu veci prvú urgenciu zaslala 21.02.2017.

Po oboznámení spisu pred komisiou 13.04.2018 dodala, že na jej e-mailovú žiadosť zo dňa 21.02.2017 justičnému orgánu Seychelly nebolo do podania návrhu na začatie disciplinárneho

konania reagované. Táto vec je jej pridelená doteraz a Seychelly napriek opakovaným urgenciám, aj prostredníctvom veľvyslanectva nereagovali doteraz.

- Vec vedená pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] bola JUDr. [REDAKOVANÉ] pridelená 18.04.2016, jej predmetom bola žiadosť o právu pomoc formou výsluchu svedka v Kamerunskej republike (zaslaná dožiadanému štátu v novembri 2015) pre účely konania vedeného na Okresnej prokuratúre Skalica. Zohľadniac údaje v denníku prokurátora, posledným úkonom prokurátora vo veci je informácia Mgr. [REDAKOVANÉ] Okresnej prokuratúre Skalica zo dňa 25.11.2015 o zaslaní žiadosti dožiadanému úradu. JUDr. [REDAKOVANÉ] ktorej bola vec pridelená 18.04.2016, ju bez akéhokoľvek úkonu iba „prekalendárovala“, najskôr na 25.08.2016, následne na 10.11.2016, potom na 10.11.2016, napokon na 05.02.2017, avšak do 20.02.2017 vo veci nespravila žiaden úkon.

Okresná prokurátorka v Skalici v podaní zo 06.07.2017 (č.l. 121 spisu) na žiadosť komisie, hoci polemizujúc s reálnou očakávanosťou dosiahnutia právnej pomoci z Kamerunu, uviedla, že bez výsledkov právnej pomoci nie je možné vec ukončiť.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu uviedla, že vec jej bola pridelená 18.04.2016, vec dala na kalendár 6 mesiacov – na november, následne bola práceneschopná a urgencia bola zaslaná 21.04.2017, prostredníctvom MZV SR.

Po oboznámení spisu dodala, že do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania kamerunská strana žiadosť nevybavila. Doposiaľ nie je právna pomoc vybavená aj napriek opakovaným urgenciám.

- Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bola žiadosť o právnú pomoc formou výsluchu svedka do Ghany (zaslaná dožiadanému štátu v apríli 2015) pre účely konania vedeného na Krajskej prokuratúre Nitra, zo spisu vyplýva, že JUDr. [REDAKOVANÉ] na žiadosť Krajskej prokuratúry Nitra v októbri 2015 a následne vo februári 2016 tejto súčasti oznámila, že právna pomoc nebola vykonaná, následne vec iba „kalendárovala“, najskôr na 20.04.2016, následne na 20.07.2016, potom na 20.08.2016, 20.09.2016., 05.02.2017 a napokon na 05.04.2017, bez toho aby spravila akýkoľvek úkon. Dňa 21.04.2017 vedúci oddelenia JUDr. [REDAKOVANÉ] telefonicky na Krajskej prokuratúre Nitra zistil, že 04.12.2015 prokurátor z dôvodu absencie výsledkov právnej pomoci prepustil obvinených z väzby a dôvod na žiadanie vykonania právnej pomoci zanikol už v apríli 2016.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra v podaniach z 21.06.2017 (č.l. 66 spisu) a z 24.08.2017 (č.l. 134 spisu) na žiadosť komisie uviedol, že 04.12.2015 boli dvaja obvinení prepustení z vyšetrovacej väzby z dôvodu absencie výsledkov právnej pomoci žiadanej od Ghany (priložil i rozhodnutia), následne na ich žiadosť z 01.02.2016 reagovala JUDr. [REDAKOVANÉ] informáciou doručenou im 03.03.2016 o tom, že výsledky ghanská strana nezaslala. Dňa 19.04.2016 [REDAKOVANÉ] oznámili, že svedka vypočuli na území SR a na ďalšom vybavení žiadosti netrvali. Žiadnu reakciu na túto informáciu nedostali.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu 25.01.2018 uviedla, že nie je pravdou, že JUDr. [REDAKOVANÉ] zastupovala od 06.08.2015, pretože po operácii platničky, ktorú podstúpila 16.07.2015, do práce nastúpila 17.08.2015. Vec dala na kalendár až 10.10.2015, kedy zastupovala v čase neprítomnosti vtedy ešte kolegyňu JUDr. [REDAKOVANÉ] ktorá dňa 06.08.2015 dala vec na kalendár 15.02.2016. 10.10.2015 iba odpovedala na dotaz KP Nitra na podklade e-mailu zo 06.08.2015, z ktorého vyplynulo, že zastupiteľský úrad SR v Ghane nám oznámil, že vybavenie našej žiadosti o právnú pomoc je beh na dlhú trať bez adekvátneho výsledku, pretože aj zastupiteľský úrad v Ghane reaguje rovnako, a to že ich urguje. Predmetnú komunikáciu s našim zastupiteľským úradom zo 06.08.2015 považovala za urgenciu, takže kalendár na 15.01.2016, t.j. o 5 mesiacov, považovala za dostačujúci vzhľadom na charakter dožadujúcej krajiny. V tejto veci sa jej kladie za vinu, že obvinený [REDAKOVANÉ] bol prepustený z väzby. Obvinený bol prepustený z väzby 04.12.2015, o čom KP Nitra [REDAKOVANÉ] neinformovala. Dňa 19.04.2016 KP Nitra informovala, že výsluch, ktorý

bol predmetom žiadosti o právnu pomoc, bol vykonaný 04.04.2016 na území SR a preto na ďalšom vybavení žiadosti netrvá. Tvrdenie navrhovateľa, že bola nedôvodne nečinná v predmetnej veci, sa teda nezakladá na pravde.

Pri oboznámení spisu 13.04.2018 dodala, že na žiadosť KP NR z 28.8.2015 odpovedala 10.10.2015. V tejto dobe vec nebola pridelená jej, KP NR odpovedala ako zastupujúca prokurátorka. Dňa 04.12.2015 nebola dozorujúcou prokurátorkou danej veci do 01.02.2016 ňou bola Mgr. [REDAKOVANÉ]. Podľa jej informácií vie, že táto vec bola odovzdaná do Maďarska.

- Vec vedenú pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti [REDAKOVANÉ]) ktorej predmetom bola žiadosť o právnu pomoc formou výsluchu svedka do Singapuru (zaslaná dožiadanému štátu v apríli 2011) pre účely konania vedeného na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, prevzala JUDr. [REDAKOVANÉ] dňa 01.04.2016. V predmetnom prokurátorskom denníku je na čl. 36 zažurnalizované podanie prokurátorky ÚŠP GP SR, doručené [REDAKOVANÉ] 25.11.2015, v ktorom oznamuje, že žiadané úkony sú stále aktuálne a dokladá [REDAKOVANÉ] kópie dokladov žiadané Ministerstvom zahraničných vecí Singapurskej republiky za účelom ich zaslania dožiadanému orgánu. Na túto písomnosť JUDr. [REDAKOVANÉ] nijak nereagovala, vec iba „kalendárovala“, najskôr na 10.06.2016, následne na 15.10.2016, potom na 20.01.2017, a napokon na 28.02.2017, bez toho aby spravila akýkoľvek úkon. Na podaní ŠP GP SR – čl. 36 denníka, je zároveň rukou písaný úradný záznam s týmto textom „referent, krátkou cestou zisťuj na ÚŠP dôvodnosť a aktuálnosť žiadosti, v kladnom prípade obratom vypracuj žiadosť“. Vec bola po týchto zisteniach riaditeľkou [REDAKOVANÉ] pridelená novej referentke.

Prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry SR v podaní z 22.06.2017 (čl. 73 spisu) na žiadosť komisie uviedla, že 30.05.2017 podala v danej veci na Okresný súd Bratislava I obžalobu. Právna pomoc a jej výsledky sú však stále žiaducim a relevantným dôkazom v danej veci a právna pomoc je stále aktuálna. Vzhľadom k dlhšie trvajúcemu vyšetrovaniu bola v danej veci podaná obžaloba na základe už zabezpečených dôkazov, vyčkávanie právnej pomoci zo Singapuru by už tak dlhší čas trvajúce prípravné konanie ešte väčšmi predĺžilo.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu 25.01.2018 uviedla, že 25.11.2015 bol doručený list z ÚŠP a od vtedy bol spis bez pohybu až do 01.04.2016, kedy jej bol pridelený. Priznáva, že si nevšimla, že list z 25.11.2015 s informáciou, že na obvinenú nebola podaná obžaloba, nebol vybavený.

Pri oboznamovaní spisu pred komisiou sa k jeho obsahu nevyjadrila.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bolo odovzdanie trestného stíhania súvisiaceho s vecou realizovanou Okresnou prokuratúrou Poprad do Talianskej republiky (k odovzdaniu došlo v máji 2014), komisia zo spisu zistila, že od prevzatia veci 04.04.2016 až do 23.02.2017 vôbec nezisťovala stav odovzdaného trestného konania, vec iba „prekalendárovala“ na termíny 20.10.2016, 10.02.2017 a následne na 10.06.2017.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu 25.01.2018 uviedla, že dožiadanou krajinou bolo oznámené, že trestné konanie je prevzaté ešte pred pridelením spisu jej osobe, čiže urgencie mali spočívať iba vo formálnom dožiadaní, aby trestné konanie iná krajina, kde absentuje naša jurisdikcia, skončila.

Pri oboznamovaní spisu 13.04.2018 dodala, že v predmetnej veci bolo talianskou stranou listom zo dňa 17.03.2015, doručeným 30.03.2015, oznámené, že ministerstvo spravodlivosti rozhodlo o prevzatí trestného konania, čiže v predmetnej veci by urgencie mali smerovať k zisteniam, či už trestné konanie bolo ukončené. Zdôraznila, že trestné konania v Taliansku možno porovnať s trestným konaním na Slovensku a niekedy je príliš zdĺhavé. Talianska strana oznámila, že trestné konanie je prevzaté. Nás informujú, že nás budú informovať o výsledku trestného konania a nie o priebežnom stave veci.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bolo odovzdanie trestného oznámenia súvisiaceho s vecou realizovanou Okresnou prokuratúrou Považská Bystrica do Dominikánskej republiky (k odovzdaniu došlo o februári 2013), komisia zo spisu zistila, že od prevzatia veci 15.04.2016 až do 23.02.2017 JUDr. [REDAKOVANÉ] vôbec nezisťovala stav odovzdaného trestného konania, vec iba „prekalendárovala“ na termíny 15.07.2016, 10.10.2016 a následne na 10.06.2017.

JUDr. [REDAKOVANÉ] po oboznámení spisu uviedla, že ide o sp. zn. [REDAKOVANÉ] kde sa jedná o odovzdávanie trestných oznámení do cudziny. Poukázala na poslednú e-mailovú komunikáciu Mgr. [REDAKOVANÉ] Na záver správy z konzulátu z Havany sa uvádza, že v prípade ak Dominikánska republika nebude na opakovanú nótu reagovať, tak sa domnievame, že ďalšie intervencie budú bezpredmetné a vybavenie našej žiadosti bude bezpredmetné. V tejto veci požiadala konzulát na Kube ešte raz o intervenciu, na našu žiadosť nebolo reagované. Samotné odovzdanie trestného oznámenia malo byť zvážené, pretože Dominikánska republika funguje na princípe teritoriality.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] žiadala Krajská prokuratúra Banská Bystrica dňa 23.09.2016 postúpiť trestné oznámenie do Spolkovej republiky Nemecko. Z obsahu prokurátorského denníka je zrejmé, že JUDr. [REDAKOVANÉ] od pridelenia veci, teda od 23.09.2016 až do 23.02.2017 nevykonala žiaden úkon na vybavenie veci, ignorovala žiadosť [REDAKOVANÉ] ktorá na č. 1. 1 denníka dňa 14.12.2016 napísala úradný záznam v znení „Prečo referent už 3 mesiace nereaguje a nevybavuje vec?“ JUDr. [REDAKOVANÉ] do denníka založila (č.l. 4) nedatovaný úradný záznam v znení, že „predmetnú vec som nestihla prejednať s [REDAKOVANÉ] nakoľko si nie som istá, či sa jedná o dištančný delikt 23.decembra 2016 uplynuli 3 mesiace avšak od 09.12.2016 do 21.01.2017 som bola práceneschopná. Od 01.02.2017 som sa snažila prioritne vybaviť všetky veci staršieho dáta, avšak napriek tomu sa mi tento spis vybaviť nepodarilo.“.

JUDr. [REDAKOVANÉ] po oboznámení spisu uviedla, že v danom čase mali na vybavenie veci 2 mesiace, aj keď to bola neoficiálna lehota. Jej vyjadrenie sa nachádza na úradnom zázname v denníku.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bolo odovzdanie trestného oznámenia súvisiaceho s vecou realizovanou Okresnou prokuratúrou Partizánske do Talianskej republiky (k odovzdaniu došlo v auguste 2013), podľa obsahu denníka JUDr. [REDAKOVANÉ] od 18.02.2016 do 23.02.2017 nevykonala žiaden úkon smerujúci k vybaveniu veci, vec iba „prekalendárovala“ na termíny 10.06.2016, 10.10.2016 a následne na 20.06.2017.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu uviedla, že vo veci už predtým talianska strana oznámila prevzatie veci a urgencie mali smerovať iba k zisťovaniu výsledku konania. P oboznámení spisu komisiou dodala, že táto vec doposiaľ asi nie je ukončená.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] ktorej predmetom bolo odovzdanie trestného oznámenia súvisiaceho s vecou realizovanou Krajskou prokuratúrou Trnava Ruskej federácii (k odovzdaniu došlo vo februári 2011), komisia zo spisu zistila, že JUDr. [REDAKOVANÉ] od pridelenia veci dňa 01.02.2016 až do 19.01.2017 nevykonala žiaden úkon smerujúci k vybaveniu veci, vec iba „prekalendárovala“ na termíny 20.04.2016, 10.07.2016, 10.12.2016 a následne na 20.07.2017.

JUDr. [REDAKOVANÉ] po oboznámení spisu k veci nevyjadrila.

- Vo veciach vedených pod sp. zn. [redacted] sp. zn. [redacted] sp. zn. [redacted] sp. [redacted] sp. zn. [redacted] **Spr** [redacted] a sp. zn. [redacted] [redacted] súvisiacich so zahraničnými pracovnými cestami JUDr. [redacted] komisia oboznámením sa so spismi zistila, že ani v jednej nevypracovala žiadnu správu nepredložila správu zo stretnutia, na ktorom sa zúčastnila. K tejto časti návrhu JUDr. [redacted] pri oboznamovaní spisov uviedla, že priznáva, že správy v zmysle príkazu GP SR nenapísala, je pravdou, že nikdy ich od nej nikto nežiadal. Avšak do záverečných správ, ktoré sa podávajú koncom každého roka alebo začiatkom roka za uplynulý rok, správy podala a tie aj predložila komisii. Ak by mala povedať úprimne, nevedela, čo má do tých správ napísať, oddiaľovala to, až bolo neskoro.

V prípade správ zo služobných ciest teda JUDr. [redacted] pripustila, že túto povinnosť zanedbala, na svoju obhajobu však argumentovala tým, že správy od nej nikto nechcel, kolegov o pracovných cestách informovala na pracovných poradách a napokon koncom roka spracovala záznamy, ktoré svojim obsahom predstavujú tieto správy a tieto predložila komisii. Doslova uviedla - *„Správy zo služobných ciest som nevypracovala, avšak tento môj nesprávny postup mi nebol riaditeľkou ani raz vytknutý, pričom som o charaktere služobných ciest a záverov upovedomila kolegov na poradoch, takže vedela o tom aj pani riaditeľka. Mám za to, že týmto nedošlo z mojej strany k závažnému porušeniu povinnosti prokurátora, nakoľko nenapísanie správy nemalo za následok zmarenie účasti prokurátora na akcii a nemalo ani iné nepriaznivé následky. Samotné správy sú iba evidenčným materiálom o účasti prokurátora na služobnej ceste, poprípade informáciou o služobnej ceste. Nenapísaním týchto správ nedošlo k porušeniu žiadneho zákona“*.

S takýmto vecným hodnotením sa komisia nestotožňuje. V spisoch súvisiacich s pracovnými cestami žiadne záznamy o obsahu rokovaní nie sú založené. Zo zápisníc z porád riaditeľky odboru (č.l. 265-308) takisto nevyplýva, že by JUDr. [redacted] kedykoľvek o čomkoľvek referovala. Riaditeľka odboru ako svedkyňa pritom vypovedala, že JUDr. [redacted] jej potvrdil, že pred každou služobnou cestou prerokoval s ňou vecnú stránku služobnej cesty a po jej vykonaní očakával výstup z rokovania. Podľa jeho vyjadrenia žiadny výstup sa nekonal ani písomne ani ústne. A práve to mal byť podľa nej dôvod, prečo JUDr. [redacted] prestala byť na služobné cesty vysielaná. Rovnaké skutočnosti potvrdzujú e-mailové správy a úrady záznam JUDr. [redacted] založené na č.l. 25-27. Považujeme za potrebné poukázať na rozporuplné vyjadrenie JUDr. [redacted] ktorá pri výsluchu pripúšťa, že správy nepísala, pretože jednoducho *„nevedela som, čo tam napísať“* a jej opačným tvrdením, že kolegov na poradoch o cestách informovala. Neobstojí ani tvrdenie, že niečo ako správu o služobnej ceste napokon v niektorých veciach dodatočne napísala. Zo „správ“, ktoré predložila v disciplinárnom konaní (č.l. 379-386), je zrejme iba to, aký bol predmet rokovania (ktorý bol, prirodzene známy už vopred – prokurátor je na pracovnú cestu vysielaný na rokovanie o určitom predmete, nie preto, aby zistil, o aký predmet sa bude jednať). Nie je v nich obsiahnuté nič o tom, aké boli názory a postoje rokujúcich strán, aké problémy a s akým výsledkom sa konkrétne riešili, aké otázky rokovania priniesli a na čo je potrebné zamerať pozornosť pri budúcom stretnutí alebo pri budúcej úprave vnútornej legislatívy. Podľa názoru komisie vypracovanie správy z takejto cesty preto znemožňuje adekvátnu prípravu na ďalšie zasadnutie (ak je rokovanie viacfázové) alebo sťažuje riešenie otázok, o ktorých sa rokuje, na vnútroštátnej úrovni.

So zreteľom na uvedené komisia uznala JUDr. [redacted] vinnou aj v tomto smere, i keď jej (oproti návrhu) zároveň nekladie za vinu porušenie lehoty na vyúčtovanie nákladov, nakoľko podľa vyjadrenia ekonomického odboru GP SR (č.l. 85), sa v prípade všetkých dotknutých služobných ciest jednalo iba o vyúčtovanie vlastných nákladov JUDr. [redacted] nedošlo k zanedbaniu alebo oneskoreniu vyúčtovania alebo refundovania nákladov, ktoré by vynakladal rezort prokuratúry.

Komisia pri zvažovaní rozhodnutia v jeho odsudzujúcej časti pristúpila k systematizácii a hierarchizácii zistených porušení povinnosti z hľadiska závažnosti následku nasledovne :

Veci s najzávažnejším následkom :

- sp. zn. [REDACTED] (v súčasnosti [REDACTED] – v tejto veci JUDr. [REDACTED] 01.04.2016, kedy mala spis prvýkrát predložený, nereagovala na skutočnosť, že singapurská strana podmieňuje vykonanie žiadaného úkonu doplnením určitých podkladov. Tieto podklady sa pritom v spise nachádzali už od 25.11.2015. Ak by sa JUDr. [REDACTED] bola oboznámila s obsahom spisu (aspoň jeho posledného listu, nakoľko predloženie podkladov zo strany ÚŠP GP SR bolo úplne posledným listom v denníku), musela by si túto skutočnosť všimnúť. Napriek tomu minimálne 8 mesiacov vo veci vôbec nič nerobila, iba prepisovala kalendár na obale spisu. Priamo ona tak spôsobila nevybavovanie veci dožiadanou stranou 8 mesiacov.

- sp. zn. [REDACTED] - JUDr. [REDACTED] od 23.09.2016 až do 23.02.2017 nevykonala žiaden úkon na vybavenie veci (po 14.12.2016 v tom pokračovala napriek pokynu riaditeľky medzinárodného odboru). Sama vlastnou nečinnosťou pozdržala odovzdanie veci 5 mesiacov.

V týchto prípadoch JUDr. [REDACTED] výlučne vlastným zanedbaním povinnosti spôsobila závažný následok – nevybavovanie veci.

Veci so závažnejším následkom :

- sp. zn. [REDACTED] – v tejto veci je žiadaný výsluch svedka, teda vykonanie dôkazu potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu. Z vyjadrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR realizujúceho predmetnú trestnú vec, pristúpil k podaniu obžaloby bez tohto zabezpečeného dôkazu v snahe vyhnúť sa ďalším prieťahom vo veci, avšak zabezpečenie dôkazu považuje stále za potrebné a v prípade jeho zabezpečenia ho plánuje predložiť v konaní pred súdom.

- sp. zn. [REDACTED] – podľa vyjadrenia prokurátora realizujúceho predmetnú trestnú vec práve nevybavenie právnej pomoci bráni ukončeniu prípravného konania,

- sp. zn. [REDACTED] – podľa vyjadrenia prokurátora realizujúceho predmetnú trestnú vec neposkytnutie právnej pomoci je nateraz jedinou prekážkou ukončenia prípravného konania a spôsobilo objektívne prieťahy vo vyšetrovanej veci, na čo bola JUDr. [REDACTED] upozorňovaná,

- sp. zn. [REDACTED] - podľa vyjadrenia prokurátora realizujúceho predmetnú trestnú vec, túto nie je bez poskytnutia právnej pomoci možné ukončiť.

V týchto veciach JUDr. [REDACTED] nepostupovala s potrebnou starostlivosťou v úsilí zabezpečiť vybavenie veci.

Veci s menej závažným následkom :

- sp. zn. [REDACTED] – v danej veci, hoci v prokurátorskom denníku [REDACTED] bola vec vedená stále ako väzobná (o prepustení z väzby v denníku nie je informácia), prakticky rok – od 02.02.2016 do februára 2017 vôbec nekomunikovala s KP Nitra. Nedozvedela sa tak, že dôvod vyžadovania právnej pomoci odpadol už v apríli 2016, a neinformovala náš zastupiteľský úrad o tom, že žiadosť už nie je aktuálna. Vec bola odovzdaná do archívu až na základe informácie, ktorú iniciatívne na KP Nitra zistil vedúci oddelenia JUDr. [REDACTED] v marci 2017. JUDr. [REDACTED] argumentuje tým, že KP Nitra už v apríli 2016 informovala o tom, že svedok je vypočutý a dôvod žiadosti o právnu pomoc odpadol, čo je síce pravda, avšak táto informácia sa do denníka nedostala (v denníku sa správa KP Nitra nenachádza a ak by JUDr. [REDACTED] mala takúto vedomosť, vec by založila a/a sama) a JUDr. [REDACTED] sa ju dozvedela až v súvislosti s disciplinárnym konaním. Hoci teda JUDr. [REDACTED] považovala stále žiadosť o vykonanie právnej pomoci v danej väzobnej veci za aktuálnu, spis rok iba kalendárovala, bez akéhokoľvek adekvátneho opatrenia. Nespôsobenie závažnejšieho následku teda nastalo iba z objektívneho dôvodu, na ktorom nemá JUDr. [REDACTED] žiadnu zásluhu.

- sp. zn. [REDACTED] sp. zn. [REDACTED] sp. zn. [REDACTED] sp. zn. [REDACTED] – v týchto veciach JUDr. [REDACTED] „iba“ nežiadala o informáciu, jedná sa o veci, ktoré preberala už v štádiu prevzatia, vec mala iba dosledovať, dôležité je, aby sme vedeli ako vec dopadla, aby orgán, ktorý vec riešil u nás (príslušné OP, KP) mohol rozhodnúť ako ďalej postupovať vo veci a vec tak ukončiť.

- sp. zn. [REDACTED] sp. zn. [REDACTED] sp. zn. [REDACTED] sp. zn. [REDACTED] a sp. zn. [REDACTED] ide o veci, v ktorých bola povinná vypracovať správu o zahraničnej pracovnej ceste.

Ad 2) Z hľadiska posúdenia činnosti prokurátorky všeobecne, vyhodnotenia subjektívnych faktorov porušenia povinností z jej strany, predovšetkým jej zaťaženia v komparácii s kolegami a okolností objektívnej povahy, ktoré by jej znemožňovali riadne a včas plniť služobné povinnosti, vychádzala komisia dôkazne z týchto vykonaných dôkazov :

- výpoveď JUDr. [REDACTED] a jej vyjadrenia počas konania,
- výpoveď riaditeľky [REDACTED] JUDr. [REDACTED]
- prehľad dovolení, PN a priepustiek (č.l. 11-13),
- prehľad termínov pojednávania a účasti na pojednávaniach na súdoch (č.l. 14), vyjadrenie Trestného odboru GP SR (č.l. 114-115),
- prehľad zaťažení prokurátorov [REDACTED] a rozdelenie agendy na [REDACTED] (č.l. 15, 248-249, 309-312),
- Zoznam pridelených spisov predložených JUDr. [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 12.09.2017 (č.l. 159-185),
- Podklady predložené z Odboru informatiky GP SR (č.l. 192-201).

Z označených predložených a zabezpečených listinných dôkazov komisia zistila tieto objektívne skutočnosti :

K zaťaženosti jednotlivých prokurátorov odboru sa žiada uviesť, že podľa upresňujúcej výpovede riaditeľky odboru prokurátori pôsobia v rámci dvoch oddelení. JUDr. [REDACTED] pôsobí na rovnakom oddelení ako JUDr. [REDACTED] JUDr. [REDACTED], JUDr. [REDACTED] JUDr. [REDACTED] JUDr. [REDACTED]

██████████ JUDr. ██████████ a JUDr. ██████████ tá má však zdravotné problémy a dlhšie nebýva v práci a JUDr. ██████████ - vedúci.

Jednotlivým referentom boli pridelené nasledovné **počty nových vecí** :

	01.01.- 31.12.2016	01.01.2016-20.02.2017
JUDr. ██████████ – 89 (nastúpila v priebehu roku)		115
JUDr. ██████████ – 225		265
JUDr. ██████████ – 261		296
JUDr. ██████████ – 233		249
JUDr. ██████████ – 257		296
JUDr. ██████████ – 230		253
JUDr. ██████████ – 232		265
Mgr. ██████████ – 184		213

Štatistické čísla umožňujú konštatovať rovnomerný nápad u referentov, samozrejme, vychádzajúc iba z početného vyčíslenia. Ak odhladneme od JUDr. ██████████ ktorá prišla na odbor v priebehu roku a Mgr. ██████████ (ktorej nižší nápad vysvetlila riaditeľka odboru jej dlhodobjšou práceneschopnosťou), mala JUDr. ██████████ v predmetnom období zo všetkých porovnateľných kolegov najnižší nápad.

Podľa vyjadrenia riaditeľky odboru agendu rozdeľuje kancelária podľa spracovaného kľúča. Žiadnemu prokurátorovi nie je pridelená náročnejšia agenda. Automatizované pridelenie nápadu podľa určených štátov navyše zaručuje, že jednotlivým referentom nie sú úmyselne zo strany vedenia pridelené rôzne náročné veci (čo nenamietala ani JUDr. ██████████).

Ustáliť presný rozsah „zdedenej“ agendy nebolo celkom možné (viď vyjadrenie odboru informatiky GP SR), komisia podporne vychádzala z údajov predložených zo strany JUDr. ██████████ (postupne po nej v priebehu niekoľkých mesiacov prevzala 142 starých vecí). Riaditeľka odboru v rámci svojej výpovede uviedla, že „na odbore býva zvykom, keď príde prokurátor, s čistým stolom“ je mu pridelená agenda aj celá po niekom, kto odíde.“ Takýto postoj sa aj komisii javí ako logický, správny a úplne bežný na akomkoľvek stupni a akejkoľvek súčasti prokuratúry. Noví prokurátori najčastejšie prichádzajú ako náhrada za odíduvších, po ktorých zostáva agenda.

K celkovému zaťaženiu samotná JUDr. ██████████ uviedla, že „v roku 2015 mi bolo pridelených 132 vecí, v roku 2016 234 vecí, v roku 2017 do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania 84 vecí. Za uvedené obdobie od 01.02.2016 - najmä apríl, máj, jún, júl mi pribudlo ďalších 142 vecí po JUDr. ██████████. Ak teda zosumarizujeme navrhovateľom uvedené obdobie, cca od 03.02.2016 do 20.02.2017, išlo o rok, kedy mi napadlo 234 nových vecí, ktoré boli pridelené mne a ďalších 142 vecí po JUDr. ██████████. Dokopy aj s rokom 2015 to činí 376 vecí“.

Ak sú jej uvedené výpočty pravdivé, bolo jej pridelených nanajvýš 20 nových vecí mesačne a staré „dobiehajúce“ veci po kolegyni nabíehali postupne z kalendára. V takejto zaťaženosti nevidí komisia žiadne prvky nadmernosti a objektívnej nezvládnuteľnosti.

Ako uviedla sama JUDr. ██████████ spisy po bývalej kolegyni jej boli predkladané postupne, tak ako boli „nakalendárovane“ JUDr. ██████████. Určite ich nemusela riešiť všetky naraz

a ani v krátkom časovom období. Dôležité je pristaviť sa tiež pri tom, v čom (v akých činnostiach) reálne spočívalo vybavovanie týchto starých, zdedených vecí, ktorých mala podľa vlastného vyjadrenia, po JUDr. [REDAKOVANÉ] celkovo „zdediť“ 142, teda aké úkony tieto veci reálne od JUDr. [REDAKOVANÉ] vyžadovali.

V obrane JUDr. [REDAKOVANÉ] je zjavný rozpor, ak sa na jednej strane obhajuje tým, že ju „zdedená“ agenda po JUDr. [REDAKOVANÉ] na niekoľko mesiacov zaťažila natoľko, až všeobecne spôsobila ďalšie dlho sa vlečúce prietahy, na strane druhej ale na viacerých miestach zdôrazňuje, že urgencie v týchto starých, „zdedených“ veciach nepísala práve preto, že na ne nemala čas v dôsledku vybavovania inej agendy.

Vždy, keď popisuje agendu, ktorá ju zaťažila, používa iba neurčité výrazy „iná, prioritnejšia, naliehavejšia“ práca, nikdy nedefinuje v čom táto iná naliehavejšia a prioritnejšia práca spočívala, a prečo jej zabránila po dobu jedného roka vypracovávať časovo nenáročné urgencie v tých jej úplne najstarších (nepridelených ale „zdedených“) veciach.

Na jednej strane sa obhajuje tým, že „*urgencie nemajú žiaden vplyv na urýchlenie vybavenia dožiadaní*“ (prvý odsek na str. 4 zápisnice z ústneho pojednávania z 25.01.2018) a aj preto „... *urgentne riešila najakútnejšie a najdôležitejšie úlohy a na menej dôležité úlohy mi ostal čas až po vybavení tých hlavných*“ (tamže). Na strane druhej, tam, kde urgencie realizovala, zdôrazňuje, že aj vďaka nim urýchlila vybavenie vecí.

Pri nekonzistentnosti vlastnej obrany raz tvrdí, že vo veciach uvedených v bode B návrhu na začatie konania sa „... *vo všetkých prípadoch jedná o krajiny, ktoré na naše urgencie vôbec nereagujú*“ (strana 9 zápisnice z 25.01.2018) – ide pritom o krajiny ako Taliansko a Ukrajina, aby na inom mieste (str. 10 zápisnice z 13.04.2018 – vyjadrenie k spisu sp. zn. [REDAKOVANÉ]) uviedla, že „... *vďaka mojej urgencii talianska strana nám konečne oznámila, že trestné konanie preberá...*“.

V tejto súvislosti sa musí komisia na tomto mieste podrobnejšie vyjadriť k povahe vybavovania podstatnej časti agendy právneho styku s cudzinou, čo sa týka právnych pomoci v širšom zmysle slova (žiadosti o vykonanie úkonov, odovzdanie a prevzatie vecí).

Vybavenie žiadosti o právnu pomoc (v širšom význame slova) v pasívnej rovine spočíva viac-menej v zabezpečení toho, aby podriadená prokuratúra realizovala žiadosť cudzieho orgánu. V aktívnej rovine (sem patria všetky veci uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania), prebieha činnosť referenta [REDAKOVANÉ] v dvoch fázach.

Prvou, obligatórnou fázou, je konanie referenta [REDAKOVANÉ] od okamihu, kedy mu vec napadne, do okamihu, kedy je vyexpedovaná príslušnému orgánu dožiadanému štátu. V tejto fáze musí referent [REDAKOVANÉ] aktívne preskúmať podklady podriadenej prokuratúry z formálneho i materiálneho hľadiska (správnosť formálnych náležitostí a materiálneho obsahu žiadosti a jej príloh). Správne a úplne predloženú žiadosť potom doručuje priamo dožiadanému orgánu alebo požiada o jej doručenie diplomatickou cestou (prostredníctvom ministerstva zahraničných vecí). Tým sa končí prvá, obligatórne aktívna fáza.

U veľkej časti prípadov pritom vybavovanie vecí ani neprejde do druhej fázy, nakoľko v pre nás primeranom čase sú nám partnerským orgánom doručené výsledky právnej pomoci (alebo je rozhodnuté o prevzatí vecí a pod. (ak hovoríme o právnej pomoci v širšom zmysle slova).

Druhá fáza jeho aktivity je fakultatívna a nastupuje iba v prípade, ak dožiadaný cudzozemský orgán nereaguje na našu žiadosť, vybaví ju neúplne alebo nesprávne, alebo požaduje od nás jej doplnenie.

Vo všetkých „zdedených“ veciach realizáciu uvedenej prvej, obligatórnej fázy, zabezpečila JUDr. [REDAKOVANÉ]. Veľká časť z nich sa, nepochybne, vybavila bez potreby vykonania ďalších úkonov zo strany prokurátora medzinárodného odboru, tým, že nám z cudziny boli doručené požadované výsledky a nebol žiaden dôvod na akúkoľvek dodatočnú aktivitu JUDr. [REDAKOVANÉ]. Ak uplynul dlhší čas bez primeranej odpovede cudzozemského orgánu, úloha JUDr. [REDAKOVANÉ] mala spočívať v urgovaní vybavenia, teda v požiadaní dožiadanej strany o vybavenie žiadosti. Ako to vyplýva z povahy vecí, ako aj z vyjadrenia riaditeľky odboru, spôsobov urgovania je viac, mnohé (Eurojust, kontaktné body EJN) sú vo svojej podstate neformálne a nenáročné na čas, ale i vypracovanie formálnej, typizovanej žiadosti expedovanej priamo dožiadanému orgánu alebo prostredníctvom ministerstva či zastupiteľského úradu SR nie je takou časovo a odborne náročnou činnosťou, aby to mohlo vyvolať akékoľvek obtiaže u vybavujúceho referenta.

Zložitosť „zdedených“ vecí, podľa JUDr. [REDAKOVANÉ] mala spočívať aj v charaktere štátov, o ktoré sa jednalo - „od 01.02.2016 som začala vybavovať celú agendu kolegyne JUDr. [REDAKOVANÉ] nakoľko táto odišla do starobného dôchodku. Kolegyňa bola jedinou prokurátorkou na [REDAKOVANÉ] ktorá vybavovala agendu tretích krajín. Do leta 2016 jej boli ako jedinej prokurátorky pridelené všetky žiadosti o právnu pomoc do tretích krajín mimo ostatnej agendy. Tretími krajinami sa rozumejú krajiny mimo EÚ a USA, táto agenda je obťažnejšia a vyžadujú sa iné štandardy ako pri klasických krajinách.

Uvedené by znamenalo, že z takmer 200 štátov sveta agendu menej ako 30-tich štátov (EÚ a USA) vybavovali všetci referenti (vrátane JUDr. [REDAKOVANÉ] a justičnú spoluprácu súvisiacu so všetkými zvyšnými štátmi zabezpečovala výlučne ona.

Z výpovede riaditeľky odboru pritom vyplýva, že „stará agenda“ Mgr. [REDAKOVANÉ] ktorú prevzala JUDr. [REDAKOVANÉ] počtom vecí ani žiadnym iným špecifikom nebola obťažnejšia oproti agende iných kolegov. Čo sa týka charakteru, u týchto prevzatých vecí nebola žiadna zvláštna obtiažnosť, v porovnaní s agendou iných kolegov, vecí, ktoré boli v tejto agende, boli bežne aj v agende iných kolegov. Podľa riaditeľky odboru určite žiadosti do tretích krajín neboli pridelené len JUDr. [REDAKOVANÉ]. Týchto starých zdedených štátov takéhoto exotického charakteru mohlo byť 10 – 20, ale mali ich aj iní kolegovia.

Výpoveď riaditeľky odboru korešponduje aj s prehľadom nápadu podľa štátov za rok 2016 (č. l. 309-310 spisu), rozdelenie agendy [REDAKOVANÉ] (rozdelenie štátov medzi referentov – č.l. 248-249), z ktorých je zjavné, že veci patriace do agendy tzv. tretích štátov, podľa členenia stanoveného JUDr. [REDAKOVANÉ] (ázijské, latinskoamerické štáty a pod.) sa vyskytli aj v agende JUDr. [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] a Mgr. [REDAKOVANÉ] teda u úplne všetkých referentov oddelenia.

Tvrdenie JUDr. [REDAKOVANÉ] je a musí byť, samozrejme, ovplyvnené i tým, že z titulu svojho postavenia nemôže mať reálny prehľad o podrobnostiach agendy svojich kolegov.

K samotnému charakteru vybavovania agendy do tzv. tretích krajín riaditeľka odboru uviedla, že čo sa týka zasielania žiadostí diplomatickou cestou, teda žiadostí adresovaných do exotických štátov, na [REDAKOVANÉ] vlastne vypracujú iba krátky sprievodný prípis na ministerstvo zahraničných vecí, v ktorom uvedú, napr. či žiadajú o legalizáciu, superlegalizáciu, o doručenie diplomatickou cestou a pod. Je ťažké aj stanoviť, aký štát by mal byť zaradený medzi tieto tzv. exotické štáty, napr. Izrael, niekedy môže komunikovať, inokedy nie. Vybaviť takúto vec nie je oveľa obťažnejšie, ako žiadosť do tzv. nie tretej krajiny, rozdiel je v tom, že tieto žiadosti sa neposielajú priamo našim partnerom, ale posielame ich prostredníctvom MZV.

Z výpovede svedkyne teda vyplýva, čo je potrebné zdôrazniť, že samotné spracovanie žiadosti si oproti žiadosti do nie tretej krajiny vyžaduje navyše iba krátky sprievodný list a žiadosť sa neposiela priamo, ale prostredníctvom ministerstva zahraničných vecí.

Z výpovede svedkyne, ale i z logiky veci samotnej je zrejmé, že obtiaže môžu nastať nie pri zasielaní vecí, ale výlučne iba pri jej vybavovaní a sú spojené s dosiahnutím skutočného vybavenia realizácie žiadosti. Ako uvádza svedkyňa, vybavovanie týchto starých vecí spočíva v komunikácii, takže tam už netreba nič spracovávať, iba komunikovať, ak je to potrebné, čiže hľadať kanál cez MZV, Eurojust a pod. Niektoré africké štáty alebo štáty blízkeho východu nie vždy reagujú tak, ako by sme si priali a vtedy ich treba urgovať. Urgencia spočíva v napísaní krátkeho prípisu na MZV, resp. e-mailu na príslušné najbližšie veľvyslanectvo v danej krajine a pod. Sporadicky sa stane potreba dokomunikovania samotnej žiadosti.

A práve absencia tejto následnej komunikácie sa JUDr. [REDAKOVANÉ] dávala v návrhu za vinu a reálne aj bola oboznámením obsahu dozorových spisov prokurátora preukázaná.

Ďalším z dôležitých argumentov JUDr. [REDAKOVANÉ] pri konštatovaní jej zaťaženia bol ten, že „práca na [REDAKOVANÉ] je o to ťažšia, že nie iba vybavujem agendu, ale zabezpečujem aj odborné preklady do cudzích jazykov. Tým, že si vykonávam preklady a žiadosti sama, je vybavenie žiadostí oveľa rýchlejšie“.

Je všeobecne známou skutočnosťou, že žiadosti o právnu pomoc (v tom najširšom význame – teda žiadosti o vykonanie úkonov, prevzatie vecí a pod.) orgány prokuratúry štandardne posielajú cudzím orgánom vždy v úradnom (slovenskom) jazyku s vyhotoveným úradným (prekladateľom vypracovaným) prekladom do jazyka vyžadovaného alebo akceptovaného dožiadaným štátom. Navyše i v prípadoch styku prostredníctvom [REDAKOVANÉ] žiadosti vždy vypracovávajú a aj ich preklad zabezpečujú okresné a krajské prokuratúry a na [REDAKOVANÉ] predkladajú tieto žiadosti už s ich úradným prekladom. Komisia preto žiadala od svedkyne – riaditeľky odboru, vysvetlenie, či JUDr. [REDAKOVANÉ] skutočne prekladá (často krát rozsiahle) samotné žiadosti o právnu pomoc podriadených prokuratúr alebo nie.

Je, prirodzene, obrovským rozdielom, či referent prekladá sprievodný prípis, obsahujúci zdvorilostné formulácie, ktorý sa štruktúrou aj obsahom v zásade vo všetkých veciach vo veľkej miere neustále opakuje alebo prekladá samotný text žiadosti, vždy iný a komplikovaný.

Riaditeľka odboru na otázku položenú v tomto smere vysvetlila, že preklady konkrétnych vecných žiadostí okresných prokuratúr vyhotovujú profesionálni prekladatelia, zapísaní na stránke MS SR. Referent [REDAKOVANÉ] po naštudovaní takejto žiadosti a prípadne ostatných príloh, ak zhodnotí, že sú dokumenty komplexné na ich zaslanie do cudziny, vyhotoví prípís príslušnému justičnému orgánu do cudziny alebo prípís na MZV a napíše žiadajúcej prokuratúre, čo s vecou vykonal. V sprievodnom liste je napísaný právny základ, trestný čin, skutok o aké úkony sa jedná, či sa vyžaduje účasť obhajcu na úkone. Čo sa týka rozsahu, záleží to od štátu, môže to byť pár riadkov, môže to byť jedna strana, strana a pol. Výnimočne sa stalo, keď sme odovzdávali vec do Vietnamu, sprievodný list mal 5 strán, ale to nebol prípad JUDr. [REDAKOVANÉ]. Keďže preklad žiadosti o právnu pomoc už je vyhotovený, v tejto je preložený ten skutok aj trestný čin, aj úkony, o ktoré sa žiada. Preklady prokurátori [REDAKOVANÉ] nemusia robiť. Tieto preklady môžu zadávať na preklad prekladateľom na to určeným a zaradeným na [REDAKOVANÉ].

Napriek tvrdeniu JUDr. [REDAKOVANÉ] má komisia za preukázané, že v skutočnosti nevyhotovovala preklady textov žiadostí o právnu pomoc, ale iba v cudzom jazyku napísala sprievodný prípis, teda krátky, štandardizovaný, formálny text.

Komisia je toho názoru, že ak by aj JUDr. [REDAKOVANÉ] vypracovávala časovo a odborne náročné preklady, nemohlo by ju to vyvinúť zo zanedbania inej agendy. Prokurátor pri zanedbaní povinnosti nemôže argumentovať tým, že robil niečo, čo nemusel a preto nestíhol urobiť to, čo bolo jeho povinnosťou.

Čo sa týka predmetu nápadu, vychádzajúc z výpovede riaditeľky odboru, „zdedená agenda“ po JUDr. [REDAKOVANÉ] sa nevyznačovala žiadnou zvláštnou obtiažnosťou. V novo pridelených veciach dominujú u JUDr. [REDAKOVANÉ] veci zapísané do registrov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Podľa vyjadrenia riaditeľky odboru je register [REDAKOVANÉ] určený na zapisovanie agendy trestných oznámení, ktoré sa posielajú do cudziny a prijatých trestných oznámení z cudziny. [REDAKOVANÉ] sú trestné veci, kde je už vznesené obvinenie, teda prevzatie alebo odovzdanie konania do cudziny. Mali by sa do [REDAKOVANÉ] zapisovať aj EZR, ktoré sú [REDAKOVANÉ] doručované na vedomie, niekedy sú zapísané aj do [REDAKOVANÉ]. Táto agenda určite nie je ničím výnimočne obtiažna. Problémy môžu byť v agende [REDAKOVANÉ] ak sa jedná o odovzdanie alebo prevzatie trestného konania a je potrebné prezrieť/preštudovať nejaký náročný/rozsiahlejší spis, ale riaditeľka nemá od žiadneho prokurátora (teda ani od JUDr. [REDAKOVANÉ]) avizované, že by v nejakej takejto veci mali problém, toto pripúšťa iba z vecného pohľadu.

JUDr. [REDAKOVANÉ] svoju obranu čiastočne postavila aj na argumente súbežného vykonávania trestnej agendy na trestnom odbore GP SR, spočívajúcej v účasti na pojednávaniach – „*poukazujem na skutočnosť, že som musela okrem mne pridelenej agendy na [REDAKOVANÉ] vybavovať aj v zvýšenej miere agendu bývalej kolegyne od 01.02.2016, a z časti aj agendu trestného odboru GP SR, kde som pojednávala závažné trestné veci, kde som musela mať naštudované príslušné vyšetrovacie spisy*“.

Vo vzťahu k zaťažnosti pojednávania pred súdmi komisia oboznámila ultimatívny prehľad aktivity dotknutej prokurátorky v tomto smere. Podľa vyjadrenia riaditeľky trestného odboru GP SR, bolo vo veciach zastupovaných JUDr. [REDAKOVANÉ] v roku 2016 vytýčené pojednávanie alebo iný úkon (rozhodovanie o väzbe na verejnom zasadnutí) celkovo v 18 termínoch, nikdy nie viac ako dva dni v mesiaci (s výnimkou októbra, tu ale všetky vytýčené termíny boli odročené alebo zrušené). Z tohto počtu bolo pojednávanie 3 krát zrušené a 9 krát odročené. JUDr. [REDAKOVANÉ] v roku 2016 reálne pojednávala v nasledujúcom rozsahu :

- 12.01.2016 na OS BA I od 09.00 do 11.15,
- 12.02.2016 na OS BA I od 09.00 do 13.40,
- 21.04.2016 na OS BA I od 11.00 do 11.50,
- 21.09.2016 na OS BA I rozhodovanie o žiadosti o prepustenie z väzby,
- 28.09.2016 na OS Žilina od 09.00 do 11.55,
- 21.11.2016 na OS BA I rozhodovanie o žiadosti o prepustenie z väzby.

Zaiste nie je potrebné rozvláčne argumentovať v tom smere, že by práve jej pojednávacia aktivita mohla byť hodnotená ako faktor preťaženia alebo dôvod na zanedbávanie agendy [REDAKOVANÉ]. Komisia podotýka, že sa jednalo o spisy vo veciach, ktoré boli JUDr. [REDAKOVANÉ] pridelené ešte počas jej pôsobenia na trestnom odbore GP SR, rozhodne sa preto pred každým pojednávaním nemusela venovať naštudovávaniu novej neznámej veci.

Čo sa týka **absencií JUDr. [REDAKOVANÉ] v práci**, z titulu práceneschopnosti bola v práci neprítomná prvý krát v sledovanom období až 12.12.2016 (v tom čase už boli vo vybavovaní sledovaných vecí prietahy a ich pokračovanie už mala JUDr. [REDAKOVANÉ] „nakalendárovane“ až do februára 2017). Hoci jej jediná práceneschopnosť trvala od 12.12.2016 až do 31.01.2017, nebola natoľko výrazná, aby akokoľvek mohla zapríčiniť jej dlhodobejšiu nečinnosť (samozrejme v období pred 12.12.2016 vôbec nie), ak navyše bola v čase svojej neprítomnosti riadne zastupovaná.

Komisia sa zamerala tiež na riešenie otázky, či JUDr. [REDAKOVANÉ] v porovnaní so svojimi kolegami nebola nadmerne zaťažaná inými **úlohami súvisiacimi s činnosťou odboru, ktoré by sa neprejavili v štatistike** zaťaženosť (nakolko takéto činnosti sú vykonávané na každej zložke prokuratúry a niekedy môžu tvoriť podstatnú časť pracovnej činnosti).

Podľa vyjadrenia riaditeľky odboru na odbore sú 2 oddelenia – [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na ktorom je zaradená JUDr. [REDAKOVANÉ] a oddelenie [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Je veľmi dobré, ak sa agenda strieda, ak majú prokurátori prax z tzv. živých vecí medzinárodnej justičnej spolupráce a túto vedia využiť do odd. [REDAKOVANÉ]. Odd. [REDAKOVANÉ] má na starosti aj agendu Rady Európy. Prokurátori z odd. právneho styku s cudzinou chodia do Rady Európy, napr. výborov Rady Európy, kde využívajú tieto praktické skúsenosti. Prokurátor odd. [REDAKOVANÉ] využívajú svoje praktické skúsenosti v praxi v pracovných komisiách v EÚ. Takúto činnosť JUDr. [REDAKOVANÉ] nevykonáva. Činnosť odboru je veľmi rozsiahla a široká, samozrejme, že robia aj legislatívnu činnosť, pripomienkujú stanoviská, prokurátori chodia prednášať aj policajtom, chodia prednášať pre Justičnú akadémiu SR. Pri novelách niektorých zákonov sú prokurátori aj z jedného a druhého oddelenia zaraďovaní do príslušných pracovných skupín k tomuto zákonu. JUDr. [REDAKOVANÉ] tam nie je zaraďovaná. Čo sa týka odd. [REDAKOVANÉ] ktorého povereným vedúcim je JUDr. [REDAKOVANÉ] po skúsenostiach z vyslaním menovanej do Bruselu spolu s ním skonštatovali, že vzhľadom k neprineseniu výsledkov z rokovaní nebude ďalej vysielaná na tieto zahraničné pracovné cesty. V správe o činnosti prokuratúry, za rok 2015 spracovala časť uznávacieho konania na str. 55 správy o činnosti (pol strany) a na rok 2016 už nebola zaradená.

Čo sa týka tejto tzv. nadrámcovej agendy, čiže vypracovanie stanovísk, metodické činnosti vo vzťahu k okresom alebo krajom, prípravy podkladov na porady, spracovanie správy o činnosti a pod., toto je v podstate pravidelná a zaťažujúca súčasť práce prokurátorov odboru a každý jeden prokurátor, na ktorého si spomenie, sa na takejto práci podieľa. Vo vzťahu k takémuto typu agendy sa JUDr. [REDAKOVANÉ] podieľala v roku 2016 stanoviskami, keď jej bolo pridelených 6 vecí na zaujatie stanoviska pre trestný odbor GP SR, kde v 4 veciach nemala žiadne pripomienky, v 1 pripomienky vypracovala a v jednej oslovila krajské prokuratúry, s čím riaditeľka nesúhlasila. Ako ďalej uviedla riaditeľka odboru, vzhľadom k tomu, že boli zistené nedostatky v jej činnosti, doposiaľ ju nezaradila medzi prokurátorov ktorí flagujú formuláre k EZR, nemala pridelené dotazníky, nemá agendu spoločných vyšetrovacích tímov, nie je zaradená ani medzi prokurátorov, ktorí vybavujú agendu pre trestný odbor alebo ÚŠP GP SR. Od júla 2016 sa nezúčastňuje zahraničných pracovných ciest, nie je členkou pracovných skupín Rady Európy ani žiadnych vnútroštátnych pracovných skupín. Nevykonáva prednáškovú činnosť.

Komisia následne zistovala tiež to, či JUDr. [REDAKOVANÉ] niekedy **poukazovala nadriadeným na** subjektívne **pocitované nadmerné zaťaženie**, resp. také pracovné zaťaženie, ktoré jej neumožňovalo podľa jej názoru vybavovať menej podstatné a naliehavé veci – urgencie.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu dňa 25.01.2018 vysvetľovala, že „bola som postavená do situácie, že som urgentne riešila najakútnejšie a najdôležitejšie úlohy a na menej dôležité úlohy mi ostal čas až po vybavení tých hlavných. Toto bolo spôsobené mojím nadmerným zaťažením, ktoré napriek mojím upozorneniam riaditeľka odmietla riešiť, pretože pojednávanie pred súdmi, ktorých

som sa zúčastňovala, nepovažuje za prácu, podľa jej vyjadrenia ide iba o sedenie v súdnej sieni“. Odhliadnuc od skutočnosti prezentovanej vyššie (pojednávala 6 krát za celý rok), riaditeľka odboru takéto tvrdenie odmietla, keď podľa nej sa JUDr. [REDAKOVANÉ] sťažovala spočiatku na trestné veci, ktoré si priniesla z trestného odboru, ktoré si musela preniesť, s čím sa ona ako riaditeľka stotožnila, ale na agendu [REDAKOVANÉ] a na zaťaženosť si nepamätá, že by sa sťažovala a nevie ani o tom, že by sa sťažovala vedúcemu oddelenia.

Prihliadnuc na reálnu, vyššie podrobne rozobratú zaťaženosť JUDr. [REDAKOVANÉ] a to tak z [REDAKOVANÉ] ako aj trestnej oblasti, jej tvrdenie o nadmernej zaťažnosti objektívne neobstoja a ak by sa aj nadriadeným v tomto smere sťažovala, je zrejmé, že vzhľadom na jej reálne zaťaženie by jej argumenty nemohli uznať ako oprávnené.

Komisia vzhľadom k tomu vyhodnotila takto postavenú obranu JUDr. [REDAKOVANÉ] za nespôsobilú vyvinúť ju z nečinnosti a prietahov kladených jej za vinu.. Každý prokurátor sa niekedy môže dostať do situácie, že musí urgentne riešiť nejakú „hlavnú“ vec a preto nemá čas na riešenie inej veci. Štandardne však takúto situáciu rieši tak, že tú „nie hlavnú“ vec síce nevybaví ihneď po nápade z kalendára, ale v priebehu nasledujúcich dní po vybavení „hlavnej“ veci. Postup JUDr. [REDAKOVANÉ] v posudzovaných veciach však bol taký, že spis po predložení z kalendára kanceláriou okamžite „prekalendárovala“ o 3 alebo viac mesiacov. Tieto veci teda nemienila riešiť hneď po vyriešení iných „hlavných“ vecí ale okamžite ich vrátila do kancelárie s novým mnohomesačným kalendárom. A takýto postup t. j. len „prekalendárovanie vecí“ na ďalšie lehoty opakovala, čo navodzuje dojem, že čakala, až sa veci vyriešia samovoľne, bez jej ingerencie.

Ad 3) JUDr. [REDAKOVANÉ] v priebehu konania argumentovala nasledujúcimi **námietkami procesnej a hmotnoprávnej povahy** vo vzťahu k predmetu a priebehu konania :

- Návrh na začatie konania je iba pomstou riaditeľky odboru za to, že sa proti jej neprimeranému správaniu (bossingu) bránila podaním Etickej komisii GP SR a prokurátorskej rade SR,
- Dochádza k neoprávnenému spájaniu konania o jej podaní (proti riaditeľke pre bossing) a disciplinárneho konania (vedeného proti nej na podnet riaditeľky),
- Predseda komisie je vylúčený z konania, nakoľko je priamym podriadeným riaditeľky odboru, ktorá je iniciátorkou konania,
- Riaditeľka odboru nemôže byť vypočutá ako svedkyňa, pred svojim výsluchom mala neoprávnene prístup k spisom, o ktorých mala vypovedať,
- Disciplinárnym konaním proti nej je porušená zásada „ne bis in idem“ – všetky nedostatky jej už boli vytknuté v súvislosti s kontrolami spisov a toto ústne pojednanie predstavovalo konania podľa § 191 statusového zákona.

K jednotlivým námietkám komisia uvádza :

JUDr. [REDAKOVANÉ] v konaní opakovane poukazovala na to, že riaditeľkou odboru je dlhodobo šikanovaná a keď sa napokon odhodlala brániť podaním na Etickú komisiu a prokurátorskú radu SR, riaditeľka ako odvetu iniciovala jej disciplinárne stíhanie. Napriek tomu, že z vyjadrení navrhovateľa sa zdá byť nespochybniteľným, že podnet riaditeľky odboru, adresovaný jemu a generálnemu prokurátorovi, na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, mu bol predložený pred 05.05.2017 (kedy JUDr. [REDAKOVANÉ] podala svoj podnet), a teda iniciovanie disciplinárneho konania (ku ktorému podľa vyjadrenia

navrhovateľa došlo v apríli 2017) časovo zjavne predchádzalo podnetu JUDr. [REDAKOVANÉ] komisia ihneď od úvodu konania a od prvého uplatnenia tohto argumentu jednoznačne a konzistentne odmietala spájanie oboch konaní.

Predmetom disciplinárneho konania proti JUDr. [REDAKOVANÉ] ako referentke [REDAKOVANÉ] nemôže byť súčasne vyšetrovanie a hodnotenie konania inej osoby než je ona, formálne označená za disciplinárne obvinenú. Jednoducho povedané, návrh nesmeroval proti riaditeľke odboru, preto činnosť riaditeľky odboru nebola predmetom konania.

Predmet konania, jasne stanovený obsahom návrhu na jeho začatie, spočíval v tvrdení navrhovateľa, že JUDr. [REDAKOVANÉ] zanedbala svoje služobné povinnosti v konkrétne definovaných pridelených veciach. Komisia preto zamerala svoju činnosť výlučne na preskúmanie týchto vecí a vyhodnotenie celkového zaťaženia JUDr. [REDAKOVANÉ] v predmetnom období, aby vedela vyhodnotiť, či prieťahy a iné porušenia povinnosti boli spôsobené a ako áno, či zavinene alebo z objektívnych dôvodov.

V tomto smere komisia iba poznamenáva, že navrhovateľ využil oprávnenie, ktoré mu zákon priznáva a komisia je oprávnená a povinná konať a rozhodnúť o podanom návrhu na disciplinárne konanie.

Argumentom o bossingu zo strany riaditeľky odboru sa preto komisia nevenovala. Komisia zdôrazňuje, že prieťahy alebo porušenia povinností vždy konštatovala na základe obsahu konkrétneho prokurátorského spisu a výlučne vtedy, ak zavinenie disciplinárne stíhanej bolo nesporné (v 10 z 27 vecí ju oslobodila). Ani v jednom prípade teda rozhodnutie o vine nie je opreté len a ani prioritne o výpoveď riaditeľky odboru.

Komisia tiež poukazuje na to, že pri hľadaní možných príčin prieťahov a iných pochybení nakoniec ani samotná JUDr. [REDAKOVANÉ] neargumentovala bossingom, ale tým, že pred písaním urgencií uprednostnila vybavovanie dôležitejších vecí, správy z ciest zase nepísala, nakoľko nevedela, čo do nich uviesť.

Z týchto dôvodov komisia odmietla vykonanie všetkých dôkazov navrhovaných v tomto smere zo strany JUDr. [REDAKOVANÉ] (odmietnutie oboznamovania jej podania z 05.05.2017 na riaditeľku [REDAKOVANÉ] a rôznej e-mailovej komunikácie) ako aj odloženie skončenia disciplinárneho konania až po rozhodnutí Etickej komisie GP SR.

Komisia ďalej poukazuje na rozporuplnosť obrany JUDr. [REDAKOVANÉ] ktorá najskôr pri svojom výsluchu 25.01.2018 protestovala proti spájaniu oboch konaní (tieto komisia pritom sama v žiadnom prípade nemienila spájať), a vzápätí navrhovala, aby sa jej podaniami na riaditeľku medzinárodného odboru komisia v rámci disciplinárneho konania zaoberala (aby ich oboznamovala ako dôkaz).

Vo vzťahu k namietanej zaujatosti predsedu komisie odôvodňovanej disciplinárne stíhanou iba poukazovaním na formálne postavenie predsedu komisie (ktorý je v bežnej prokurátorskej činnosti podriadený riaditeľke [REDAKOVANÉ] je potrebné uviesť, že podľa štandardnej a ustálenej súdnej praxe (pri prieskume disciplinárnych rozhodnutí v správnom súdnictve) sa na konštatovanie zaujatosti konajúceho orgánu v disciplinárnych konaniach vyžaduje viac ako konštatovanie len formálneho postavenia člena komisie v štruktúre rezortu. Profesionálna spolupráca v prostredí personálne ohraničeného rezortu prokuratúry, nie je dostatočným dôvodom zaujatosti. Predseda komisie je podriadeným nielen riaditeľke odboru, ale i samotne disciplinárne stíhanej a rovnako tak navrhovateľovi. V bežnej prokurátorskej činnosti je skrátka podriadený všetkých strán konania ako aj svedkyne. Ak by sme vychádzali iba z formálneho postavenia v rámci rezortu, o návrhoch námestníka generálneho prokurátora by sa absolútne nikdy vôbec nekonalo, nakoľko by nebolo možné zostaviť ani jedinú trojčlennú disciplinárnu komisiu, ktorej členovia by neboli navrhovateľovi

podriadení. V každom prípade o námietke zaujatosti rozhodol oprávnený orgán s konečnou platnosťou, a preto sa už ani nekonalo o ďalších opakovaníach tejto námietky počas konania.

Vo vzťahu k výsluchu riaditeľky [REDAKOVANÉ] ako svedkyne je potrebné uviesť, že tento bol plne v súlade so zákonom a argumentácia disciplinárne obvinenej je právne irelevantná.

Svedkom je každý, kto vlastnými zmyslami vnímal skutočnosti dôležité pre objasnenie veci. Z [REDAKOVANÉ] nie je nikto povolanejší, kto by mohol mať prehľad o práci disciplinárne stíhanej. Navyše, komisia sa zamerala predovšetkým na hodnotenie aktivity disciplinárne stíhanej v konkrétnych predkladaných veciach na základe nespochybniteľných – listinných dôkazov – obsahu jednotlivých prokurátorských spisov a výsluch riaditeľky odboru bol orientovaný iba v tom smere, aby objasnila ako sú spisy rozdeľované, ako vo všeobecnosti prebieha vybavovanie vecí (kto vyhotovuje preklad žiadosti a sprievodného prípisu, ako sú veci zasielané do cudziny, akým spôsobom sa realizujú urgencie a pod.), čo okrem štatistickej podchytenej agendy sa ešte na odbore vybavuje ako sa na tom disciplinárne stíhaná podieľa a pod. Ako už bolo konštatované vyššie, v žiadnom prípade komisia neoprela rozhodnutie o spáchaní disciplinárneho previnenia ani v jednom bode výlučne či v podstatnej miere o vyjadrenie riaditeľky odboru.

Disciplinárne stíhaná vychádzala z mylného názoru, že riaditeľka odboru vôbec nemôže vypovedať, a ak by sa jej to už umožnilo, nemala by mať pred svojou výpoveďou od podania návrhu až do svojho výsluchu prístup k predmetným spisom. O práci JUDr. [REDAKOVANÉ] má prehľad iba ona sama a riaditeľka odboru. Zaiste nemá význam vypočúvať prokurátorov - kolegov, ktorí jej prácu nepridelujú, nekontrolujú, nepodpisujú jej výstupy a pod. teda z titulu svojho postavenia nemajú o jej agende a jej práci náležitý prehľad. Ak by komisia nemohla riaditeľku odboru vypočuť, bola by postavená do situácie, že by mohla vychádzať iba z vysvetlení samotnej disciplinárne stíhanej. Ak by riaditeľka odboru nemala mať pred svojim výsluchom prístup k spisom, spôsobovalo by to tiež objektívnu nemožnosť pre ňu ako vedúcu prokurátorku plniť si svoje povinnosti, nakoľko aj pri pokračovaní v prietahoch by riaditeľka odboru nemohla spisy preskúmať a vykonať opatrenia na ich odstránenie. Ak by disciplinárne stíhaná teoreticky nekonala v žiadnej svojej veci, nemohla by riaditeľka odboru kontrolovať nič z jej činnosti, za ktorú je aj sama zodpovedná. Argument spočívajúci v tom, že riaditeľka odboru nemôže vypovedať ako svedkyňa, nakoľko je iniciátorka konania je obdobou napríklad takej situácie v trestnom konaní, v ktorej by podávateľ trestného oznámenia (napríklad oznámenia o tom, že priamo videl páchanie trestnej činnosti), nemohol byť vypočutý ako svedok, pretože jeho oznámenie viedlo k začatiu trestného konania.

Čo sa týka tzv. kvázidisciplinárneho konania, ktorým už malo byť vo všetkých jej vytýkaných chybách rozhodnuté podľa § 191 ods. 2 statusového zákona, v tomto názore sa komisia s disciplinárne stíhanou nemôže stotožniť.

Konanie podľa § 191 ods. 2 statusového zákona má svoju presnú formu a procesný postup, rezultujúci v písomnom zázname (vrátane zisťovania postoja dotknutého prokurátora) a konkrétnych písomne prijatých opatreniach a nemožno ho jednoducho a priamočiaro bez ďalšieho stotožniť s akýmkoľvek ad hoc upozorňovaním nadriadeného na nedostatky v práci.

Napokon komisia považuje za potrebné vyjadriť sa k niektorým ďalším argumentom disciplinárne stíhanej, na ktoré nepoukázala vyššie :

V rámci záverečnej reči JUDr. [REDAKOVANÉ] uviedla - „*Je mi ľúto, že nemám rodinu na prokuratúre, nie som priateľka alebo družka niekoho v našej inštitúcii, kto by mi zabezpečil aspoň tú*

minimálnu ochranu pred bossingom“. Takéto vyjadrenie považuje komisia za dehonestujúce status prokurátora a jeho kariérny postup. Prokurátor si svoje meno a možnosti pre kariérny postup buduje a udržiava svojou prácou, odbornosťou a zodpovedným plnením povinností, neodvodzuje ho od príbuzenského či iného pomeru ku komukoľvek.

Uviedla tiež, že je jej ľúto „*že nie je záujem o moje vedomosti a schopnosti*“ a správne poukazuje na to, že „*Skutočnosť, že ma pani riaditeľka vylučuje z práce na [REDAKOVANÉ] tým, že sa mi adekvátne neprideluje agenda, je jej rozhodnutím*“ (str. 5 zápisnice z 13.04.2018) a že „*Je bez vnútornej logiky, že mi bolo vytknuté, že iní kolegovia robia inú agendu, napr. že sú im pridelované legislatívne materiály a pod. Je predsa vecou nadriadeného, aby prideloval veci rovnomerne a to tak, aby podriadený mohol objektívne zvládnuť úlohy počas pracovnej doby*“. „*Riešenie problémov na [REDAKOVANÉ] je len pre vyvolených*“ (záverečná reč).

Je na posúdení riaditeľky odboru, akú agendu sa rozhodne prideliť jednotlivým referentom a disciplinárne stíhanej nie je kladené za vinu aká agenda jej bola a aká nebola pridelovaná. Charakter a rozsah agendy bol zisťovaný za účelom objektívneho posúdenia zaťaženia JUDr. [REDAKOVANÉ] nakoľko spôsobené prieťahy odôvodňovala i nadmernou zaťaženosťou, ktorá však dôkazmi vykonanými komisiou u nej zistená nebola. Práve nezaťaženosť inou ako „bežnou“ agendou by mala rezultovať v rýchlejšom a bezprieťahovom vybavovaní tejto „bežnej“ agendy.

A2/ K oslobodzujúcej časti :

O oslobodení disciplinárne stíhanej prokurátorky spod návrhu na začatie konania vo veciach sp. zn. [REDAKOVANÉ] sp. zn. [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti [REDAKOVANÉ] a sp. zn. [REDAKOVANÉ] komisia rozhodla na základe vyhlásenia navrhovateľa, že v tomto rozsahu ustupuje od návrhu na začatie konania, preto nie je potrebné rozoberať jednotlivé skutkové zistenia s nimi súvisiace.

Vo vzťahu k ďalším oslobodeným veciam komisia zistila, že :

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] návrh dával JUDr. [REDAKOVANÉ] za vinu, že 04. 08. 2016 obdržala od príslušného orgánu Britských panenských ostrovov žiadosť o doplnenie žiadosti o právnu pomoc, a túto do dňa vykonania kontroly dňa 23. 02. 2017 nezaslala Okresnej prokuratúre Košice I (alebo Krajskej prokuratúre Košice), čím zapríčinila jej nevybavovanie.

Komisia zistila, že v denníku prokurátora sa nachádzajú dve rôzne písomnosti od rovnakého odosielateľa (Attorney General's Chambers Government of the Virgin Islands) označené prezenčnou pečiatkou podateľne a dátumom 04.08.2016. Prvou je list z 29.06.2016 (v denníku založený ako list č. 8), ktorým tento orgán oznamuje, že naša žiadosť o právnu pomoc je čiastočne súladná s právom dožiadaného štátu a bola postúpená konkrétnemu orgánu na vybavenie. Žiadnym spôsobom tu nie je vysvetlené, v ktorej časti žiadosť súladná s domovským právom nie je, aké to má dôsledky a ako tento nedostatok odstrániť. Druhou písomnosťou je list rovnakého orgánu zo 07.07.2016 (v denníku označený ako list č. 8a), v ktorom dotknutý orgán vysvetľuje, z akého dôvodu nemôže žiadosti o právnu pomoc vyhovieť a ako konštatovaný nedostatok odstrániť. JUDr. [REDAKOVANÉ] sa kládlo za vinu, že práve tento druhý list (8a) ignorovala a na jeho základe nekonala.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu 25.01.2018 ako aj pri oboznamovaní spisu 13.04.2018 uviedla, že podľa jej názoru písomnosť zapísaná v denníku pod čl. 8a bola do denníka vložená v neznámom čase a neznámou osobou, čo je zrejmé z toho, že jednak je to žurnalizované pod písmenom a), čo je neštandardný postup a taktiež číselné označenie listu „8“ je úplne iné – jedná sa

o pismo dvoch rôznych osôb na prvý pohľad bez grafologického skúmania. Písomnosti prišli v 2 obáľkach.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] sa JUDr. [REDAKOVANÉ] dávalo za vinu, že v tejto veci, v ktorej sme zaslali žiadosť o právnu pomoc do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, dňa 11.01.2017 [REDAKOVANÉ] obdržal žiadosť britských orgánov o dodatočné zaslanie poučenia svedka, ktoré prokurátorka JUDr. [REDAKOVANÉ] k žiadosti o právnu pomoc omylom nepriložila, a ona túto žiadosť ignorovala až do 20.02.2017, čím zapríčinila jej nevybavovanie.

Komisia pri oboznamovaní spisu zistila, že pri zasielaní žiadosti do Spojeného kráľovstva v októbri 2016 JUDr. [REDAKOVANÉ] vyznačila v prílohe ako súčasť odosielaných podkladov aj poučenie svedka. Napriek tomu dožiadaný orgán opäť požiadal o doručenie formuláru poučenia a to e-mailom dňa 11.01.2017, zaslaným JUDr. [REDAKOVANÉ] (kolegyni JUDr. [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] v predmetnom období bola práceneschopná, a JUDr. [REDAKOVANÉ] dňa 12.01.2017 vec založila na kalendár na 20.02.2017. JUDr. [REDAKOVANÉ] ktorej bola predložená vec z kalendára dňa 20.02.2017, ju vybavila dňa 21.02.2017 e-mailom zaslaným dožiadanému orgánu.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu ako aj po oboznámení spisu poukázala práve na všetky vyššie zmienené skutočnosti.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] súvisiacej s odovzdaním trestného stíhania do Ukrajiny, sa JUDr. [REDAKOVANÉ] kládlo za vinu, že do 23. 02. 2017 neodpovedala na žiadosti Krajskej prokuratúry Bratislava z 09.05.2016 a 04.10.2016 o oznámenie stavu konania na Ukrajine.

Zo spisu je zrejmé, že o prevzatie trestného stíhania bolo požiadané 27.11.2012. [REDAKOVANÉ] síce ignorovala žiadosti KP Bratislava a túto súčasť neinformovala, ale dňa 13.05.2016 a následne tiež 25.10.2016 písomne žiadala príslušné orgány o informáciu, akým spôsobom bolo o našej žiadosti rozhodnuté.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu 25.01.2018 uviedla, že dožiadanou krajinou bolo oznámené, že trestné konanie je prevzaté ešte pred pridelením spisu jej osobe, čiže urgencie mali spočívať iba vo formálnom dožiadaní, aby trestné konanie iná krajina, kde absentuje naša jurisdikcia, skončila.

Pri oboznamovaní spisu pred komisiou 13.04.2018 dodala, že asi to je rovnaké vo všetkých spisových značkách [REDAKOVANÉ] Ide o veci, ktoré sú odovzdávané do cudziny prostredníctvom MS SR, po informácii z MS SR, že s našim návrhom sa stotožnilo, je jej úlohou kontaktovať MS SR v 6-mesačných intervaloch, či a akým spôsobom bola trestné konanie ukončené. Na urgencie, pripisy KP nereagovala, nakoľko sa k výsledku zatiaľ nedopracovala a vzhľadom k tomu, že v danom čase mala zvýšený nápad vecí, tak považovala za zbytočné písať, že vo veci sa nič nedeje. V súčasnosti píše dotknutým KP e-maily, že vec nebola ešte ukončená. 6-mesačná doba na písanie urgencií vo vzťahu k MS SR sa jej zdá príliš krátka, keďže ministerstvo musí následne dotazovať dotknutý štát a to tiež trvá určitú dobu. Podľa jej informácií MS SR dotazuje dotknuté štáty v intervaloch 1 roku. V zmysle dohovorov dotknutý štát nie je povinný nás informovať o príbežnom stave veci, ale iba o výsledku konania. Rovnako to činíme aj my v opačnom garde.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] súvisiacej s odovzdaním trestného stíhania do Kuvajtského štátu, sa JUDr. [REDAKOVANÉ] rovnako kládlo za vinu neinformovanie Krajskej prokuratúry Bratislava o stave konania v Kuvajtskom štáte. Úplne zhodne ako v predchádzajúcom prípade komisia zo spisu zistila, že po prevzatí veci v marci 2016 a októbri 2017 boli zo strany JUDr. [REDAKOVANÉ] učené kroky k tomu, aby dožiadaný štát oznámil spôsob vybavenia našej žiadosti, hoci žiadosti krajskej prokuratúry o informáciu zostali ignorované.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri oboznamovaní spisu pred komisiou uviedla, že vždy oslovila MS SR a ministerstvo následne oslovilo ministerstvo zahraničných vecí a následne MZV oslovilo naše veľvyslanectvo, ktoré oslovilo veľvyslanectvo v príslušnom štáte. Doteraz sú tieto urgencie bez odpovede. Jej urgencia následne aktivuje niekoľko ďalších orgánov, aby sme sa mohli dopracovať k relevantnej odpovedi, čiže opäť poukazuje na opatrením stanovenú 6-mesačnú lehotu, že sa jej zdá príliš krátka a niekedy jej splnením má pocit, že by len obťažovala veľvyslanectvo, pretože nestihne ešte zodpovedať jej prvú urgenciu a už o 6 mesiacov ju čaká ďalšia urgencia.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] súvisiacej s odovzdaním trestného stíhania do Talianskej republiky, sa jej kládlo za vinu, že po poslednom úkone prokurátora zo dňa 12.09.2016, kedy vyžiadala informácie z Talianskej republiky do 23.02.2017 neodpovedala na žiadosť Krajskej prokuratúry Banská Bystrica z 11. 8. 2016 o oznámenie stavu konania. Komisia zo spisu zistila, že takéto údaje sa zhodujú s skutočnosťou. Popri žiadosti z 12.09.2016 žiaden ďalší úkon, ani informovanie krajskej prokuratúry, JUDr. [REDAKOVANÉ] neučinila.

JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výsluchu 25.01.2018 uviedla, že opäť ide o vec, kde nám dožiadanou krajinou bolo oznámené, že trestné konanie je prevzaté, ešte pred pridelením spisu jej osobe, čiže urgencie mali spočívať iba vo formálnom dožiadaní, aby trestné konanie iná krajina, kde absentuje naša jurisdikcia, skončila.

Pri oboznamovaní spisu pred komisiou dodala, že práve vďaka jej urgencii talianska strana nám konečne oznámila, že trestné konanie preberá a ihneď následne bola príslušná krajská prokuratúra s relevantnou informáciou oboznámená.

-Vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] súvisiacej so žiadosťou o právnu pomoc do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, mala do 23.02.2017 ignorovať opätovné žiadosti Krajskej prokuratúry Košice zo 14.01.2016 a 28.06.2016 o oznámenie stavu vybavovania. Komisia zo spisu zistila, že krajská prokuratúra bola ignorovaná, ale 09.02.2016 a 06.10.2016 JUDr. [REDAKOVANÉ] žiadala príslušný orgán o vybavenie veci.

Pri výsluchu dňa 25.01.2018 JUDr. [REDAKOVANÉ] uviedla, že nie je pravdou, že nevykonala žiaden úkon smerujúci k vybaveniu žiadosti, vec jej bola oficiálne pridelená 11.04.2016 a už 09.02.2016 zaslala e-mail britskej strane so žiadosťou o informáciu. Keďže nebolo reagované, 06.10.2016 zaslala urgenciu listu. Čakala na odpoveď, aby mohla zaslať podriadenej prokuratúre relevantnú informáciu. Keďže odpoveď neprichádzala, požiadala svoj kontakt u dožiadaného orgánu, aby jej predmetnú vec vylustroval. Výsledky právnej pomoci boli zaslané 14.01.2017, ale z dôvodu problémov v doručovacej službe boli doručené až 19.06.2017. Následne boli výsledky podriadenej prokuratúre zaslané.

-Napokon vo veci vedenej pod sp. zn. [REDAKOVANÉ] súvisiacej s odovzdaním trestného stíhania do Talianskej republiky mala byť od 04.02.2016 do 23.02.2017 nedôvodné nečinná v súvislosti so zisťovaním stavu trestného konania v cudzine. Zo spisu sa komisii nepodarilo určiť, kedy presne JUDr. [REDAKOVANÉ] prevzala vec, avšak podľa zápisov na spisovom obale sa nedá vylúčiť, že prvýkrát jej bola predložená z kalendára až 30.09.2016.

V každej jednotlivej vyššie uvedenej veci preto komisia konštatovala, že konaním JUDr. [REDAKOVANÉ] nedošlo k spôsobeniu zavinených nedôvodných prieťahov, nesplneniu povinnosti

ani k inému takému konaniu, ktoré by naplnilo znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia.

Popri uvedených veciach sa komisia zaoberala aj tzv. prípadom „**India**“, teda vecným spisom z agendy JUDr. [REDAKOVANÉ] pri vybavovaní ktorého takisto malo dôjsť k pochybeniam, popísaným v návrhu na začatie konania.

Komisia vychádzala zo znenia ust. § 197 statusového zákona. Podľa ods. 2 písm. c) tohto ustanovenia zákona, definujúceho obsahové náležitosti návrhu *návrh na začatie disciplinárneho konania musí obsahovať opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, a ak ide o priestupok, aj označenie príslušných ustanovení zákona, ktorého znaky priestupok napĺňa, a dôkazy, ktoré svedčia o spáchaní priestupku.*

Vychádzajúc z uvedených formulácií zákon vníma návrh na začatie disciplinárneho konania ako jeden celok, nerozlišuje jeho formálne časti spôsobom, ako to definuje ust. § 235 Tr. por. pri obžalobe. Návrh musí obsahovať presný opis skutku, ale zákon nedefinuje, či to má byť v "skutkovej vete" jasne odčlenenej od odôvodnenia, takéto odčlenenie formálne ani nepozná. Ak je opis skutku dostatočný - a je jedno z ktorej časti návrhu opis skutku vyplýva, zrejme to nemôže byť dôvod na neprejednanie veci.

Nakoľko časť návrhu označená ako „odôvodnenie“ v posudzovanom prípade obsahovala vymedzenie takých skutkových okolností, z ktorých bolo zrejmé, že mohlo dôjsť ku kvalifikovanému porušeniu služobných povinností, komisia vykonala dokazovanie i v tomto smere, no zistila len, že pravdepodobne došlo k strate vecného spisu v súvislosti s vybavovaním veci sp. zn. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Nezistila však skutočnosti umožňujúce ustáliť zavinenie konkrétnej osoby (nevedno, či spis a jeho postupne doručované dodatky – nóty zastupiteľského úradu Indie, stratil administratívny zamestnanec alebo prokurátor).

B/ K rozhodnutiu o vine :

Vykonané dokazovanie, predovšetkým oboznámenie s obsahom spisov pridelených JUDr. [REDAKOVANÉ] vo vyššie uvedených veciach, umožnilo komisii utvoriť si jasnú predstavu o aktivite konajúcej prokurátorky.

Na tomto mieste je potrebné opätovne zdôrazniť, že úlohou komisie v aktuálnom konaní nebolo a nie je posúdenie charakteru vzťahov medzi disciplinárne stíhanou a jej nadriadenými, rovnako tak ani skúmanie motivácie navrhovateľa, ktorá ho viedla k podaniu návrhu na začatie konania ani pátranie po tom, či pri obdobných nedostatkoch u iných podriadených postupuje rovnako. Úlohou komisie zostáva výlučne ustáliť skutkové okolnosti dokumentujúce povahu aktivity (či pasivity) disciplinárne stíhanej v konkrétnych, v návrhu vymedzených, veciach, ktoré jej boli pridelené na vybavenie a posúdiť ich z hľadiska možného naplnenia znakov disciplinárneho previnenia. Túto skutočnosť komisia poznamenáva, nakoľko disciplinárne stíhaná veľkú časť svojej obhajoby zamerala na uvedené, z hľadiska komisie nepodstatné a komisiou nevyhodnocované okolnosti.

Zhodnotiac skutkové závery súvisiace s odsudzujúcou časťou rozhodnutia komisia konštatuje, že JUDr. [REDAKOVANÉ]:

- z hľadiska počtu pridelených vecí patrila v predmetnom období k najmenej zaťaženým prokurátorom odboru,
- z hľadiska predmetu nápadu jej agendy, jej agenda, rovnako ako u všetkých ostatných referentov odboru, bola vytváraná automaticky, vopred stanoveným systémom (nie neobjektívnym pridelovaním vecí nadriadeným), mala v agende aj exotické štáty rovnako ako aj iní referenti, avšak vybavovanie agendy týchto tzv. exotických štátov nie je oveľa náročnejšie, vyžaduje sa iba potreba častejšieho urgovania nevybavených žiadostí, čo je však práve činnosť, ktorú zanedbávala, teda ani v tomto smere nebola jej agenda v porovnaní s jej kolegami náročnejšia,
- v porovnaní s inými referentmi odboru bola najmenej zaťažená plnením štatisticky nevykazovaných úloh (zaujímame stanoviská, legislatívna a metodická činnosť, agenda právnych pomoci pre trestný odbor GP SR a ÚŠP GP SR, agenda spoločných vyšetrovacích tímov a pod.),
- nebola podstatnú časť predmetného obdobia práceneschopná ani nemala iné objektívne prekážky pre riadne plnenie služobných povinností,
- nebolo nijak objektívne potvrdené, žeby kedykoľvek vo vzťahu ku komukoľvek z nadriadených akýmkoľvek spôsobom upozorňovala na akékoľvek dôvody, ktoré by jej znemožňovali riadne a včasné plnenie úloh a z objektívnych dôvodov spôsobovali vytváranie prieťahov vo vybavovaní jej agendy.

Podľa § 26 ods. 1 písm. c) zákona je *prokurátor povinný vykonávať svoje služobné povinnosti svedomite, nestranne a bez prieťahov*.

Svedomité plnenie povinností predpokladá uskutočňovanie služobných povinností s vynaložením primeranej starostlivosti, s nasadením sprevádzaným podrobnou znalosťou agendy a náležitou aktivitou smerujúcou k jej vybaveniu.

Primárnym aspektom svedomitého plnenia povinností prokurátora je taký postup, kedy pri každej jednej veci v momente jej pridelenia si prokurátor jej pozorným naštudovaním utvorí jasnú predstavu o tom, aké úkony je potrebné pre jej zákonné vybavenie vykonať a zároveň volí realizáciu úkonov alebo takej postupnosti úkonov, ktoré efektívne túto realizáciu v čo najkratšom čase umožnia.

JUDr. [REDAKOVANÉ] vo veciach uvedených v odsudzujúcej časti rozhodnutia nekonala svedomito.

V týchto veciach buď vôbec nemala predstavu o obsahu pridelených vecí alebo ak ju aj mala, vôbec tomu nezodpovedal jej postoj, vo všetkých je konštatovaná nečinnosť – absencia úkonov vedúcich k ich vybaveniu. V niektorých z týchto vecí zistený skutkový stav skutočne indikuje, že JUDr. [REDAKOVANÉ] sa s ich obsahom po prevzatí po JUDr. [REDAKOVANÉ] alebo po ich napadnutí jej ani neoboznámila.

Vo veci sp. zn. [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti [REDAKOVANÉ] osem mesiacov nepostrehla, že by mala dožiadanej strane zaslať doklady, ktorými táto podmieňovala vykonanie úkonu právnej pomoci, hoci predloženie týchto dokladov zo strany ÚŠP GP SR tvorilo posledný list denníka, mimochodom list s poradovým číslom 36, takže celý denník mal nevýrazný rozsah.

Vo veci sp. zn. [REDAKOVANÉ] päť mesiacov vôbec nerozhodla, ako s ňou naloží (v nečinnosti dva mesiace pokračovala aj napriek výzve nadriadenej aby vec urýchlene riešila), jednalo sa pritom o rutinne vybavovaný typ žiadosti podriadenej prokuratúry o odovzdanie veci do cudziny.

Vec sp. zn. [REDAKOVANÉ] „kalendárovala“, napriek tomu, že v nej šlo o zabezpečovanie dôkazov vo väzobnej trestnej veci. JUDr. [REDAKOVANÉ] sa v tomto prípade

obhajuje tým, že potreba úkonu zanikla už v apríli 2016, o čom však nevedela (list z KP Nitra obsahujúci túto skutočnosť sa stratil, resp. nebol do jej spisu nikdy založený), „kalendárovala“ tak väzobnú vec, bez pociťovania potreby vyvinúť akúkoľvek vyššiu aktivitu. JUDr. [REDAKOVANÉ] sa bráni tým, že prioritne zabezpečovala dôležitejšie a urgentnejšie veci, ale práve vybavovanie väzobných vecí patrí k tým najurgentnejším a najdôležitejším.

Všetky ďalšie veci po ich predložení kanceláriou z kalendára „prehodila“ na ďalší, niekoľko mesačný kalendár.

Takýto postup považuje komisia za nesvedomité plnenie povinností.

JUDr. [REDAKOVANÉ] popri konštatovanej nesvedomitosti, konala vo vyššie uvedených veciach so subjektívne zavinenými priet'ahmi.

Primeranosť doby uplynutej medzi nápadom alebo pridelením veci a jej vybavením, alebo podniknutím krokov pre jej vybavenie, je potrebné posudzovať podľa okolností aktivity prokurátora, aj s prihliadnutím na jej špecifiká (či ide o vec väzobnú alebo neväzobnú, aká je jej zložitosť, aká je zložitosť úkonu, ktorý je potrebné vykonať a pod.).

Vo všetkých vyššie posudzovaných veciach bolo potrebné uskutočniť jednoduché, rutinne uskutočňované úkony – v jednom prípade (sp. zn. [REDAKOVANÉ]) odovzdať vec do Spolkovej republiky Nemecko (alebo ju vrátiť na podriadenú prokuratúru s negatívnym stanoviskom), vo všetkých ostatných iba napísať typizovanú, formálne štruktúrovanú, formálnu či dokonca neformálnu žiadosť (tzv. urgenciu). Nejednalo sa o nijak sofistikovanú činnosť.

JUDr. [REDAKOVANÉ] sa v prípade nepísania urgencií bráni tým, že nepoznala opatrenie riaditeľky [REDAKOVANÉ] určujúce frekvenciu urgencií pri nerealizovaní právnej pomoci, nakoľko sa dožadovala, aby jej bolo dokázané (aby komisia vykonala zodpovedajúci dôkaz) *ako a kedy bola s takýmto opatrením oboznámená*.

Komisia pri konštatovaní viny vychádzala z toho, že JUDr. [REDAKOVANÉ] nečinnosťou porušila priamo zákonnú povinnosť (ust. § 26 ods. 1 písm. c) statusového zákona), nie povinnosť uloženú opatrením nadriadeného, preto nepovažovala za potrebné dokazovať, že toto opatrenie skutočne pozná. V tejto súvislosti však nemožno nepoukázať na to, že aj tento prístup svedčí o postoji JUDr. [REDAKOVANÉ] k plneniu služobných povinností, so svedomitosťou jej činnosti.

Prokurátor aktívne plniaci služobné povinnosti sa takisto aktívne oboznamuje s legislatívou a s jej zmenami a takisto aktívne sa zaujíma o vnútrorezortnú legislatívu, o prijímanie nových príkazov generálneho prokurátora, o usmernenia a stanoviská a v neposlednom rade tiež o to, čo bolo predmetom pracovných stretnutí jeho vlastného odboru a prípade o obsah opatrení riaditeľa jeho „domovského“ odboru, ktoré by mali upravovať jeho každodennú činnosť, a to bez ohľadu na to, či sa stretnutia či porady zúčastnil. Takýto prokurátor sa sám zaujíma o legislatívu a opatrenia, i opatrenia prijaté v minulosti, keď ešte nebol prokurátorom alebo prokurátorom daného odboru, legislatíva ovplyvňujúca jeho činnosť nezačína jeho nástupom do rezortu či na odbor. Takýto prístup je prirodzený, pretože bez znalostí predpisov nemôže riadne plniť svoje povinnosti.

Kým aktívne pracujúci prokurátor sa oboznamuje (sám vyhľadáva informácie), prokurátor prístupujúci k svojim povinnostiam pasívne, „je oboznamovaný“.

Predstava, že by prokurátor medzinárodného odboru bol povinný poznať iba to, s čím bol oboznámený „oproti podpisu“, mierne dehonestuje predstavu statusu prokurátora generálnej prokuratúry.

JUDr. [REDAKOVANÉ] sa ďalej bránila tým že zisťovaniu stavu vybavovania vecí v cudzine po šiestich mesiacoch je neprimerane krátkou dobou. Vo veciach, ktoré sú jej kladené za vinu, a v ktorých mala žiadať vykonanie úkonov, však nekonala osem či dvanásť mesiacov a nekonala by aj ďalej (veci dávala znovu iba na kalendár).

Keďže zákon skutočne explicitne nestanovuje konkrétnu lehotu, v ktorej je prokurátor povinný u cudzieho orgánu urgovať vybavenie žiadosti o právnu pomoc, platí, že je povinný urobiť tak v lehote primeranej, teda tak aby jeho aktivita smerovala k vybavovaniu vecí bez zbytočných prieťahov, čomu osem, dvanásť a viac mesiacov bez výsledkov žiadaných úkonov jednoznačne nezodpovedá.

Podľa § 2 ods. 7 Trestného poriadku *každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.*

Hoci ust. § 2 ods. 7 Trestného poriadku vyslovene definuje len právo na primeranú lehotu na prejednanie vecí súdom, analogicky je potrebné prijať záver, že rovnaké povinnosti majú aj iné konajúce orgány, najmä v spojení s § 26 ods. 1 písm. c) zákona. Nemožno predpokladať, že vec môže byť prejednaná bez zbytočných prieťahov súdom, ak orgány, ktorých aktivita súdnemu prejenaniu predchádza a túto podmieňuje, sami konajú s prieťahmi. Povinnosť konajúcich orgánov postupovať pri vybavovaní vecí bez zbytočných prieťahov, ktorá je jedným z predpokladov spravodlivého procesu, vyplýva tiež z Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

V dvoch z posudzovaných vecí potom zavinené porušenie povinností nespočívalo iba v nedostatočnej urgencii, ale priamo v zanedbaní povinnosti uskutočniť vlastný úkon.

Vo veci sp. zn. [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti [REDAKOVANÉ]) minimálne o osem mesiacov oddialila samotné vybavovanie žiadosti, a to len tým, že dožiadanému orgánu neodposlala žiadané dokumenty.

Vo veci sp. zn. [REDAKOVANÉ] spôsobila minimálne päťmesačný posun vo vykonávaní dokazovania (dokazovanie neprebiehalo ani v konaní u nás, keďže okresná prokuratúra čakal, že vec sa odovzdá, ale ani v cudzine, kam vec odovzdaná nebola).

So zreteľom na vyššie uvedené komisia konštatuje, že JUDr. [REDAKOVANÉ] vo všetkých posudzovaných veciach uvedených v odsudzujúcej časti rozhodnutia konala s neprimeranými prieťahmi, a to bez zistenia dostatočne ospravedlňujúcich objektívnych dôvodov, ktoré by to spôsobovali.

Podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona je *disciplinárnym previnením prokurátora zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti prokurátora.*

Podľa § 188 ods. 2 zákona č. 154/2001 Z.z. zákona *disciplinárne previnenie je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu nesplnenej alebo porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie, správanie prokurátora alebo iné pritažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.*

Z hľadiska povahy nesplnených a porušených povinností, konanie bez zbytočných prieťahov patrí k základným povinnostiam prokurátora, tvorí neoddeliteľnú súčasť jeho

základných služobných povinností (ust. § 26 ods. 1 statusového zákona definuje základné povinnosti prokurátora).

Z hľadiska spôsobu konania komisia konštatovala porušenie základnej povinnosti prokurátora v dôsledku jej nesvedomitej nečinnosti. K porušeniu základných povinností došlo nie nesprávnym postupom (teda aktívnou ale odborne chybnou činnosťou) ale ľahostajným opomenutím konania, ku ktorému bola povinná.

Čo sa týka spôsobeného následku, pri veciach sp. zn. [REDAKOVANÉ] a sp. zn. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] spôsobila JUDr. [REDAKOVANÉ] závažný následok – výlučne svojou nečinnosťou oddialila konanie vo veci o dlhé mesiace. Spôsobovanie prietáhov v ostatných veciach narušilo rýchlosť trestného konania a potenciálne uprelo oprávneným osobám právo na prejednanie veci v primeranej lehote.

Vo vzťahu k miere zavinenia potom nemožno inak ako konštatovať, že za nesplnenie povinností v dôsledku nečinnosti je v plnej miere zodpovedná JUDr. [REDAKOVANÉ] sama, táto nevznikla ako dôsledok jej nemierneho objektívneho pracovného preťaženia.

JUDr. [REDAKOVANÉ] sa bráni tým, že v niektorých veciach, v ktorých nekonala, bolo prerušené trestné konania a žiaden následok tak spôsobený byť nemohol. V ďalších potom následok spôsobili výlučne cudzie orgány, ktoré nekonali na základe našich žiadostí, nie ona, ktorá takéto konanie neurobila.

Komisia v tejto súvislosti zastáva názor, že prerušenie trestného stíhania nie je konečným, iba (ako to vyplýva aj z gramatického významu tohto pojmu), dočasným stavom veci. Práve vo veciach, v ktorých sa čaká na vykonanie dôkazu, predloženie tohto dôkazu (po doručení z cudziny), vždy vyvolá pokračovanie konania. Následkom vo veciach sp. zn. [REDAKOVANÉ] (v súčasnosti [REDAKOVANÉ] a sp. zn. [REDAKOVANÉ]) bolo skutočné oddialenie vykonania dôkazov a rozhodnutia o veci, teda závažný následok, na ktorom niesla disciplinárne stíhaná plnú mieru zavinenia. V ostatných prípadoch potom následkom absencie úkonu, ku ktorému bola povinná, bola neexistencia reálneho impulzu, ktorý by cudzí orgán primäl vykonať nami požadovaný úkon.

Ohľadom úvah o následku konania JUDr. [REDAKOVANÉ] komisia poukazuje na to, že trestnoprávna teória ako aj ustálená judikatúra súdov ohľadne príčinného vzťahu medzi konaním a následkom vychádza tradične z toho, že príčinou je každý jav, bez ktorého by iný jav nenastal, respektíve nenastal spôsobom akým nastal. Nie je rozhodujúce, ak k následku došlo pôsobením viacerých okolností, pretože určitá činnosť alebo okolnosť, nestráca povahu príčiny len preto, že okrem nej viedli k následku aj iné činnosti, či okolnosti. Príčinná súvislosť je daná aj vtedy, ak vedľa príčiny, ktorá spôsobila následok, pôsobila aj ďalšia, iná príčina, pričom je nerozhodné, ak každá z týchto príčin bola inak spôsobilá privodiť následok sama o sebe alebo mohla tento následok privodiť len vo vzájomnom spolupôsobení s druhou príčinou (napríklad R 47/1970).

V našom prípade teda skutočnosť, že cudzie orgány mohli ignorovať naše žiadosti (urgencie) o vykonanie úkonu, nemôže ospravedlňovať našu nečinnosť, pretože rovnako dobre tak mohli viesť aj k rýchlejšiemu vykonaniu úkonu. Komisia sa v každom prípade stotožnila s názorom riaditeľky medzinárodného odboru, podľa ktorého nemáme inú možnosť ako sa snažiť o vybavenie žiadosti o právnu pomoc, než dožadovať (urgovať) cudzí orgán s využitím všetkých dostupných možností (priamy kontakt, diplomatická cesta, EJN, Eurojust a pod.). Ak tak nečiníme, oslabujeme možnosť urýchlenia vybavenia veci a rezignujeme na plnenie svojich základných povinností.

Početnosť vecí, v ktorých komisia konštatovala porušenie povinností, umožňuje konštatovať systematický, opakovaný charakter takéhoto zavineného porušovania povinností.

JUDr. [REDAKOVANÉ] tak porušila dôležitú (základnú) povinnosť prokurátora (konať svedomito a bez priet'ahov), opakovane, vo viacerých prípadoch, a výlučne vlastným subjektívnym zavinením.

S prihliadnutím k týmto okolnostiam komisia vyhodnotila jej konanie ako závažné disciplinárne previnenie.

C/ Vo vzťahu k výroku o disciplinárnom opatrení :

JUDr. [REDAKOVANÉ] bola uznaná za vinnú zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia.

Podľa § 189 zákona ods. 2 zákona *za závažné disciplinárne previnenie sa za podmienok ustanovených týmto zákonom uloží prokurátorovi niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:*

- a) zníženie základného platu na 15% až 50%, najviac na jeden rok,*
- b) odvolanie z funkcie vedúceho prokurátora,*
- c) preloženie na prokuratúru nižšieho stupňa,*
- d) zbavenie výkonu funkcie prokurátora.*

Podľa § 191 zákona *pri ukladaní disciplinárnych opatrení za disciplinárne previnenie a sankčných opatrení za priestupok sa prihliada na závažnosť disciplinárneho previnenia alebo priestupku, na spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, na okolnosti prípadu, doterajšie správanie a plnenie služobných povinností prokurátora.*

Závažnosť disciplinárneho previnenia, nakoľko ide o závažné, teda kvalifikované disciplinárne previnenie, je vysoká.

Táto vychádza aj z konkrétne spôsobeného následku, teda z materiálnej stránky dôsledkov, ktoré nečinnosť JUDr. [REDAKOVANÉ] spôsobila.

Ako už bolo konštatované vyššie, v dvoch veciach výlučne vlastným nekonaním (v jednom prípade aj napriek upozorneniu nadriadenej) spôsobila nevybavovanie vecí a priamo tiež oddialenie vykonania dôkazov, ohrozila tak úspešnosť trestného konania ako takého. V ďalších veciach nevykonala úkon, ktorý mohol účinne prispieť k urýchleniu vybavenia vecí (k zabezpečeniu dôkazu) svojou nečinnosťou tak spôsobovala priet'ahy v realizácii trestného konania.

Vo vzťahu k miere zavinenia komisia opäť poukazuje na vyššie uvedené úvahy, pričom zdôrazňuje, že menovaná, vzhľadom na podrobne posúdenú zaťaženosť a oboznamované výkazy práceneschopnosti, neabsentovala v práci tak dlhú dobu, aby to vzniknuté priet'ahy, v miere, v ktorej boli zistené, odôvodňovalo.

Čo sa týka doterajšieho správania a plnenia služobných povinností prokurátora, komisia v hodnotení predloženom v súlade s ust. § 31 ods. 1 statusového zákona, oboznamovanom v priebehu konania, nenašla nič výrazne pozitívne, čo by disciplinárne stíhanej mohlo byť ku prospechu.

K radikálnemu posunu smerom k pozitívnejšiemu obrazu o disciplinárne stíhanej komisii nenapomohla ani ňou deklarovaná, avšak Justičnou akadémiou SR nepotvrdená lektorská činnosť (č.l. 392-403), ani predloženie zoznamu aktivít a školení, ktorými deklarovala svoj záujem o prácu a zvyšovanie svojej odbornosti. Do tohto zoznamu zaradila i pracovné cesty, z ktorých nepísala správy, nakoľko „*nevedela, čo tam napísať*“, teda aktivitu, v súvislosti s ktorou je disciplinárne stíhaná (č.l. 464-465).

Po zvážení vecí preto komisia rozhodla tak, že primeraným disciplinárnym opatrením za konštatované porušenia základných povinností prokurátora, bude zníženie základného platu o 30 (tridsať)% po dobu ôsmich mesiacov.

Vychádzala pri tom najmä s prihliadnutím na dokazovanie zistené okolnosti za ktorých došlo k spôsobeniu prieťahov vo vybavovaní vecí – t.j. vzala do úvahy, že prokurátorka spôsobila prieťahy vo väčšom množstve vecí zo subjektívnych dôvodov nezodpovedným prístupom k plneniu svojich povinností, na mieru jej zavinenia a na následok spôsobený prieťahmi, najmä vo veciach [REDACTED] (v súčasnosti [REDACTED] a sp. zn. [REDACTED]).

Nemožno opomenúť, že sa jedná o prokurátorku [REDACTED] vrcholného orgánu rezortu, pôsobiacu ku všetkým súčastiám prokuratúry ako aj vo vzťahu k zahraničiu, ktorá by úrovňou svojich odborných vedomostí a prístupom k plneniu služobných povinností mala predstavovať vzor pre podriadené súčasti. Na rozdiel od toho však prejavila ľahostajnosť a nezáujem o urýchlenie vybavenia nimi očakávaných právnych pomoci a tým zabezpečenia dôkazov potrebných v nimi vedených konaniach. ňou opakovane proklamovaná jazyková vybavenosť je vítanou, nie však jedine potrebnou a dostatočnou odbornou kvalitou a nemôže konvalidovať zanedbávanie základných povinností.

Vzhľadom na početnosť vecí, v ktorých porušila základné povinnosti (17 vecí) a na dlhodobý charakter zanedbávania povinností (viac ako 1 rok), by uloženie peňažnej sankcie v nižšom rozsahu alebo na kratšiu dobu bolo neprimerane mierne.

Poukazujúc na uvedené skutkové a právne okolnosti rozhodla 1. disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie treba podať disciplinárnej komisii.

Podanie odvolania má odkladný účinok.

JUDr. Ladislav Masár
predseda 1. disciplinárnej komisie
Generálnej prokuratúry SR